

Albarnamah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	Rs. 55	8
Ditto English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	17	8
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	0	10
*Bada'ihush-shabab, with Index, Fasc 1-19 @ /10/ each	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	81	8
Furug-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tusi's list of Shy'ah Books, Fasc 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūn-ush-Shām of Wāqidī, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Azādī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujārah	...	...
Haft Asman, History of the Persian Maanawi, Fasc. 1 @ /1/2/ each	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqānamah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-8 @ /10/ each	1	14
Isbah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'sair-i-'Alamgiri, Fasc. 1-6 @ /10/ each	9	12
Ma'sair-i-Rahimi, Part I, Fasc. 1	2	0
Muqir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, Fasc. 1-10	...	...
Index to Vol. I, Fasc 10-11; Index to Vol II, Fasc. 10-11; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each	26	0
Maghāzi of Wāqidī, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Muntakhabu-t-Tawārīkh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-i-Lubāb, Fasc 1-19 @ /10/ each...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nakhsbat-i-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizāmī's Khiradnamah-i Iskandari Fasc 1-2 @ /12/ each	1	8
Qawaniin 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Rijāzu-s-Salātin, Fasc. 1-6 @ /10/ each	8	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkirah-i-Khushnavisān	1	0
Tuhfat-i-Nasiri, (English), Fasc 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firuz Shāhi of Ziyān-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Tarikh-i-Firuzshahi, of Shams-i-Sirāf Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc 1 @ 1/-	1	0
Was o Rāmin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	8	2
Zafarnamah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each	20	
PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.		
JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.		
N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.		
Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.		
Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.		
Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883	3	0
Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, Part I, A to E; Part 2. F to M	4	0
Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each	18	0
Kacmīraqabdhāmīta, Parts I and II @ 1/8/	3	0
Persian Translation of Hajī Baba of Isfahan, by Hajī Shaikh Ahmad-i-Kūmasi, and edited with notes by Major D. O. Phillott.	10	0
Notice of Sanskrit Manuscripts Fasc. 1-84 @ 1/- each	34	0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra	5	0
B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.		

15-5-10.

Books are supplied by V.P.P

Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc 1-9 @ 1/- each	Rs 9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nītiśāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nītyācārapaddhati, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	8
Nītyācārapradīpa, Vol. I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-2, @ /10/ each	6	4
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol I, Fasc 2-8; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Padmāwālī, Fasc 1 5 @ 2/-	10	0
*Pañcīṣṭa Paryan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākṛita-Pāṇḍulām, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Parikṣā Mukhasūtra	1	0
Prithivīrāj Rāsa, Part II Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Prākṛita Laksanām, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	2
Parāgarī Smṛti, Vol I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parācāra Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Parikṣamukha Sūtram	1	0
Prabandhacintāmaṇi; (English) Fasc 1-3 @ 1/4/ each	3	12
*Rasarnavam Fasc. 1-2	2	8
Saddaśāstra-Samuccaya Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
*Sāma Vēdī Saṁhitā, Vols I, Fasc. 7-10; II, 1 6; III 1-7; IV, 1-5; V, 1 8 @ /10/ each	19	6
Samaraṅga Kāha Fasc 1-2, @ /10/	1	4
Sāpkyā Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc 1-8 @ 1/- each	3	0
*Sāṅkya Vijaya Fasc 2 3 @ /10/ each	1	4
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
*Śrānta Sūtra Latyan, Fasc 4 9 @ /10/ each	3	12
*Ditto Asbālayana Fasc 4-11 @ /10/ each	5	0
Sūtrata Saṁhitā, (Eng) Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Suddhī Kaumudī, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Surva Siddhanta, Fasc 1	1	4
*Taittirya Brahmana, Fasc , 11-25 @ /10/ each	9	6
Ditto Pratīkhyā, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
*Taittirya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāndya Brāhmaṇa Fasc 10-19 @ /10/ each	6	4
Tantva Vārtika (English) Fasc 1 6 @ /1/4	7	8
*Tattva Cintāmaṇi Vol I, Fasc 1-9; Vol II, Fasc. 2-10; Vol III, Fasc 1 2; Vol IV, Fasc 1; Vol V, Fasc 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	23	12
Tattvātīthādhyakṣa Sūtram, Fasc 1-3 @ /10/	1	14
Trikāṇḍa-Mandanam, Fasc 1-3 @ /10/	1	14
Tulsi Satva Fasc 1-5 @ /10/	3	2
Upamita bhava-śrapaṇa-kathā, Fasc 1, 5-14 @ /10/ each	6	14
Uvāṣagadaśā, (Text and English) Fasc 1-6 @ 1/-	6	0
Vallala Carita, Fasc 1 @ /10/	0	10
Varaṇ Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/	3	12
*Vāya Purāṇa Vol I, Fasc 3 6; Vol II Fasc 1-7; @ /10/ each	6	14
Vidhana Pārjāta, Fasc. 1-8, Vol II, Fasc 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol II Fasc 2-3, @ 1/4	2	8
Vivādaratnākara, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Vṛhat Nyayambhū Purāṇa, Fasc 1-6 @ /10/	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogaśāstra, Fasc 1-2	2	8

Tibetan Series.

Banddhustotrasaṅgraha, Vol I	2	0
A Lower Ladākhī version of Kesarasaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs b'jod dpag kkhī S'ia (Tib & Sans Avadāna Kalpalatā) Vol I, Fasc 1-7 Vol II, Fasc 1-5 @ 1/- each	12	0
Shei-Phyin, Vol. I, Fasc 1-5; Vol II, Fasc 1-8; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

*Alamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc 1-13 @ /10/ each	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol I, Fasc 1-3 @ 1/-	3	0
Ain-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol I, Fasc. 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 2/- each	34	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

بیوان بیرام خان خانان

بسم الله الرحمن الرحيم

شهی که بگردد از نه سپهر اسیر او^۱
اگر غلام علی فیست خاک بر سر او
ولی والی والا امیر عرش جناب
که هست خسرو خاور کمینه چاکر او
در مدینه علم آنکه از کمال شرف
فدا داده اند سران همچو خاک بر در او
ز فید خسروی هر دو کون آراست
کسی که از دل و جان شد غلام فزیر او
بعهد هیچ پیمبر کسی نبود که بود
برادر و خسرو ابن عم پدمبر او
بلی ر مادر دهرش نژاد طفل نظیر
کسی که همچو پدمبر بود برادر او
درون خانه و رکن حجره بیت شرف
ر بعد آنکه تولد نمود مادر او
بجز رسول بروی کسی نظر نکساد
که در ارل نظری داشتی بمنظر او
بوقت غسل ازان گسب از بری نه بری
که زحمتی نبود دست حضرت از بر او

---

¹ These two opening lines are quoted by Badā'uni

خجسته نام وی آندم امیر بخل نهاد
 که داد شهید ز سبابه اش بشکر او
 نفاقت روی ز حق رخ به بیدش بت فهاد
 مکرم است ز هر وجه وجه ارهراو
 بجان نهاد قدم بر فراش پاک رسول
 چرا که از همه رو پاک بود بستر او
 بی خطای سلوئی مهق دسان سپهر
 کفند از سر خود پایهای منبر او
 لوی حمد ببین بر سرش روز قیام
 مبین نتاج سلیمان و مرغ بر سراو
 بخوان لحکم لکمی رشده قول رسول
 حدیث طیر غذای خوشیست در خور او
 نند بغیر میسر که از عنایت حق
 عمل ناست نجووی شود ماسراو
 ز سد باب خلائق بحکم بسته فسد
 ارازمان که بدوان کشاده شد در او
 اگر چه نیست برابر بهل اتی شرمی
 بخوان ولکم الله در برابر او
 عنایت حق و لطف رسول و قوت روح
 مال رتبه بود در غزای خیدراو
 بروز غزوه خندق حدیث فخر انام
 سرای فضل بود آیت مقرر او
 قدم بدوش سرامرار دین نهاد بحکم
 شکست گردن بت همچو ورق پیکراو

برای او شه خاور دو بار کرد رجوع
 بدان مثابه که مغرب نمود خاور او
 امیر لشکر دین بیسواى اهل یقین
 که هادی ره اسلام خواند رهبر او
 بسلم اقدام و درحلم اعظمش فرمود
 چنانچه داد اشارت بعلم اکبر او
 بی حضور احد محضری نوشت چنان
 که جبرئیل امین شد گواة محضر او
 خدا کمال عجایب او نمود که بود
 ظهور داد علی شمس ز مظهر او
 مراد حق نه پیمبر ر فل تعالوا امر
 علی و فاطمه بود و شبیر و شبیر او
 عمل بعلم و شجاعت برای وجود بفر
 بود ر بعد پیمبر همین میسواو
 زروی لو کسف و من عرف به نبی نظر
 وجوه صورت کوبین شد مصور او
 نظر بآدم و یحیی کلیم و نوح و مسیح
 برابر ست نظر بر جمال ادور او
 نبی برنبد موسی فرودة عز و شرف
 ولی پادشاه هارون که بود همسر او
 ر ناب نسفگی حسر خلق را چه غرر
 اگر نصیب شود رشحه ز کونر او
 بوزر فضل یدالله چو در شدش همه کار
 که سکه اسد الله زدند برر او

امام صفدر غالب که بود دولت دین
 همیشه در کتف رایت مظفر او
 همای مدر تو مرغیست کز علو جلال
 گرفته ملک دو عالم صدای شهپر او
 جهان جود ترا عرش اعظمی است که هست
 برون ز دایره کاینات محسوس او
 محیط فضل ترا ساحلی نه بیند اگر
 هزار سال زند دست و پا شناور او
 سخنوری که بجان آمد ست نطق مسبح
 به پیتش فیض لب لعل روح پرور او
 دلاوری که چو تیغ دوسر کشد ز غلاف
 شود دو نیم دل شیر چرخ دربر او
 نکه فاف چو خنجر کسد بروز مصاف
 شود شکاف شکاف از نهیب خنجر او
 چو وقت حمله زند بانگ بر نگاور خوبش
 قدم بقلعه گردون نهاد تگاور او
 شه سواره حشم آفتاب ماه علم
 که مهر یکه سواری بود ز لسكر او
 پناه کسور عصمت که چشم کدش دور
 ندیده گرد مخالف بگرد کسور او
 سموم فخر نو بر هر فبیل که گذشت
 رقوم عاد خبر داد و داد مصر او
 محبت نو بود بر حرامزاده حرام
 بنزد آنکه حدیث نبیست باور او

درین حدیث یکی سفته گوهر عجیبی
 که ناد جوهر جام نثار گوهر او
 محبت شه مردان مجوزی پدری
 که دست عیبر گرفتست پای مادر او
 چو وقت حمله عدو موج بحر بیخ بودید
 فرو بستست شرار وجود بر سر او
 بیامده بظفر مالکان هاویسه را
 سیاه روی در ار دشمن مکردر او
 شمیم جعد تو گر بگذرد بکسور چین
 ر رشک خاک شود ناهای اذفر او
 اگر رجود نوگویند در برابر بحر
 ر شرم آب شود بحر در بر او
 بود بروی رمین قصوری از ریاض بهست
 ببارک الله اران روضه مطهر او
 کبونران حریمس که محرم حرمنند
 چو جبرئیل امین اسف هر کبونر او
 خوش آبرمان که شود نوبیای دیدد من
 غبار خاک ره مشهد منور او
 هرا رار بود خوشترم روی بهار
 شدم راحه مرفد معطر او
 اسیر سلسله اوسب جان من که بود
 کمند گردن جان گیسوی معذبر او
 شها غلام تو ندرم که از عنایت بست
 که گسده سلطان ظاهری میسر او

ولی بخاک جناب تو روی خویش نسود
ازان چه سود که در چرخ سود افسر او
ز هجر خاک درت حال ابتیری دارد
ز گردش فلک و اخضر ستمگر او
امیدوار چنانم که از کمال کرم
نظر دریغ نداری ز حال ابر او
همیشه تا که بچرخند ثابت و سیار
نگرد این کره ذات البروج و اختر او
عدوی جاه دو پیوسته باد سر گردان
همیشه درد سری کم مباد از سر او

چون بر فراحت خسرو دین رایت هدا
اعلام کفر گست نگوسار جانجا
نمود در بلاد ختن چتر لاله گون
بسکست در سواد حبش فیرگون لوا
برکند میخهای سرا پوده شاه رنگ
چون کفدلان خسرو چین دید در هوا
در ته فدا چون مگس از نار عکبوت
ار چنگ باز صبح چو شد زاغ شب رها
چون بار صبح نال پرواز کرد باز
آورد در زمان سر نسرین زهر پا
طاووس را کسود در کنج انسراج
خفاش را فرود عمر کنج افروا

چون بار دار صبح فرو کسوفت طبل زر
 مرغابیان نسام رمیدند زان صدا
 گلچهر مهر چون ر پس پرده رخ نمود
 گردون نثار کرد جواهر و سرو نما
 چون تار در کشید بغاوت خون خویش مهر
 در حال جنت زحل افتاد از فوا
 صاحب عیار روز ز بس امتحان نمود
 کردید عین سگ محک سر بسر طلا
 بزمود مهر نایب دبضا گلیم وار
 فرعون گست غرق بلی انه طفی
 بگذشت لعل و برانر آن ضحی رسید
 یعنی که باشد از بی والیل والضحی
 سلطان ملک روم ز مشرق علم کشید
 سالار خیل زنگ بمغرب گرفت جا
 تاختنه تیغ رامج خور نیزه بلند
 نابود شد سماک چو سیماب در سما
 پیدا شد از افق علم سرخ آفتاب
 چون پرتوی ز رادت سلطان اولیا
 شاهی سپهر کوکبه عرش منارات
 سلطان نوالحسن علی موسی رضا
 شاهی که در مقام صفا همچو مصطفی است
 دالا نشین صدر نشینان اصطفای
 صدیقی که در جهان رضا مثل مرتضی است
 شاه سریر صفی ابوان ارنضا

ماهی که بود روشنی چشم فاطمه
 شاهی که بود خرمی جان مصطفی
 جمشید با مروت و خورشید با کرم
 خاقان با سعادت و سلطان با صفا
 از راه لطف واسطه بخت بی زوال
 از روی جاه پادشه تخت کبریا
 هم روح فیض گستر او باد روح بخش
 هم لعل روح پرور او آب جانفزا
 محو صفات اوست اگر فضل اگر کمال
 محتاج ذات اوست اگر شاه اگر گدا
 حرف ثنای اوست اگر قطعه گر غزل
 بهر دعای اوست اگر مدح اگر ثنا
 در پیش ماه عارض او مهر چون سهیل
 در جنب قصر مرقد او چرخ چون سها
 قصری که گنبدش چو دل صاف اصفیا
 از روی دل بگنبد گردون دهد ضیا
 هم برق را ز شعله او چشم التفات
 هم مهر را ز پرتو او عین انجلا
 گرد حریم حرمت او گشته در طواف
 همچون کبوتران حرم روح اصفیا
 مائیم و از دو کون حصول رضای او
 چون در دو کون حاصل ما نیست جز رضا
 حقا که نیست آرزوی ما سواى او
 بگسسته ایم تار تعلق ز ماسوا

سر ابیه شد ولد از بهر آن بود
 آثار تو موافق اسرار مرتضا
 از پرتو جمال کمال تو روشفت
 انوار مصطفی معالی مجتبی
 ای مهر راز نور جمال تو اقتباس
 وی چرخ را بخاک جناب تو التجا
 ای خرم از طواف دوت جان متقین
 وی روشن از غبار رخت چشم اتقیا
 ای فطرت تو کاشف اسرار لو کشف
 وی همت تو فاتح ابواب لا فنی
 ای فکرت تو ناظر آثار مرسلین
 وی خبرت تو حاضر اطوار انبیا
 ای خاک آستان تو از عین منزلت
 در چشم روشندان فلک به ز توتیا
 زوار آستان ترا جان من نثار
 خدام بارگاه ترا روح من فدا
 پیوند من جدا نشود ز آستان تو
 روزی که بند بگردد من از هم شود جدا
 جائی بجز در تو نگشتیم ملتجی
 جز آستانه تو نداریم ملتجا
 احسان حضرت تو بشعرا دهد علیه
 الوان نعمت تو بعبودا زند صلا
 چون دل ز غوص بحر عطای تو دم زند
 گفتن نمی توان بر او حرف آشنا

فی در لسان سوای ثنای تو آرزو
نی در جنان و رای دعای تو مدعا
ظاهر نشد رضای خلاف تو از قدر
صادر نشد خلاف رضای تو از قضا
گر در قضای رفته نبودی رضای تو
واجب شدی قضای قضاهاى ما مضمی
آن ظالمی که ظلم شمارا مباح داشت
و ان موذی که زهر روا داشت بر شما
هم خون او بجمله مراتب بود مباح
هم قتل او بجمله مذاهب بود روا
شاهها بصد امید جهانی ز هر طرف
آورده اند سوی درت روی التجا
در حضرت تو یافته اند آرزوی خویش
در کوی تست خاک شدن آرزوی ما
بیرم بر آر بهر دعایش کف نیاز
کز دست چون توی چه براید بجز دعا
تا در جدل مخالف لا می رود نعم
تا در سخن موافق چون میشود چرا
بادا مخالف تو بشکل نعم اسیر
سر تا قدم شکاف شده همچو فرق لا
فارغ موافق تو ز قید چرا و چون
خوشدل بصد فراغت و ایمنی ز صد بلا

آن چرخ چیست کامده بر محورش مدار^۱
 آن بدر کز میانه شهابش کند گذار
 گاهی نموده چون حرکات فلک مسیر
 گاهی گرفته چون طبقات زمین قرار
 پیوسته چند حجرة مقفل بروی هم
 لیکن تمام آن یکی قفل استوار
 فی در ضوابط درجات وی اختلال
 فی در قواعد حجرات وی انکسار
 بر حجرة عکبوت و بود قار عکبوت
 از هر طرف کشیده خطوط نحیف زار
 اجزای حجرة گرچه ده و پنج می نهند
 باشد بجزو جزو خبردار هشت و چار
 قول حکیم از لب او گشت منتشر
 راز سپهر از دل او یافت انتشار
 از بس که چون سپهر دهد راز دل برون
 سوراخاست سینۀ او هم سپهر وار
 گاه از برای دایرۀ خور جلال است
 گاهی از بهر گوش سپهر ست گوشوار
 قانون عالم است که استاد نقشبند
 بر رویش از خطوط موافق کشیده تار
 عالم کجا شوی بخطوط میان او
 مانند طفل تا نهدی تختۀ بر گذار

^۱ The lines marked thus * are quoted by Badā'ūni.

آئینه گرچه نیست ولیکن چو آئینه
 سازد جمال شاهد مقصود آشکار
 نی ماه و نی خورست ولی دارد از شرف
 با ماه و خور مقابله فی اللیل والنهار
 یونانی است ساکن کابل ولی بحکم
 گاهی بروم سیر کند که بزنگبار
 گاهی خبر ز مصر دهد گاه از حلب
 گاهی ز جونپور گهی از گوالیار
 گاهی کند ز شرق حکایت گهی ز غرب
 گاه از یمین حدیث کند گاه از یسار
 مخبر ز هر مکان و مسافر بهر مقام
 دانای هر بلاد و خبردار هر دیار
 اعمای پر ملاحظه و لال پر سخن
 بی فهم با فراست و بیهوش هوشیار
 گرنیستش زبان سخن لیک بی سخن
 دارد علاقه بزبان سخن گذار
 سر رشته اش ز کف نقوان داد زانکه هست
 حبل متین و عرو و ثقی روزگار
 گر کار و بار دور فلک نیست مغقلب
 چون اسب و قطب او شده بر یکدگر سوار
 بطش بر از کتاب سماویست معتبر
 ام الکتاب نیز توان کردش اعتبار
 وضعش که همچو لوح ز کرسی دهد نشان
 افاق را ز کرسی و لوحست یادگار

چون خور ز نور و سایه نمان میدهد ولی
 باشد مدام سایه و نورش بیک قرار
 گه ننگرد سوی زر خورشید از احتشام
 گاهی بیک بشیـره مقید ز افتقار
 بر جی بود مدام بر از دری منیر
 در جی بود مدام پر ار در شاه وار
 با آنکه می کند بمه و خور برابری
 آمد بجان ز حلقه بگوشان شهریار
 تا بر رخ مهش نظر افتد ز عین مهر
 از هر طرف کناده بود چشم انتظار
 نادر بچشم کوکبه آفتاب را
 چون مهچرخ لـوای شهنشاه نامدار
 پیوسته آسمان و زمین زیر حکم اوست
 همچون نگین خاتم شاه جم اقدار
 بر کف نهاده خوان زری پر ز اشرفی
 تا بر قدم اشرف شاهان کند فثار
 شاه بلند قدر همایون که از شرف
 بر در گهش سپهر نهـد روی افتخار
 عیسی مکان نوح زمان خلیل خوان
 یوسف رخ کلیم وفار خضر شعار
 گردون شکوه عرش جـاب سپهر قدر
 خورشید چتر چرخ سریر فلک مدار
 از راه قدر جاه جو جمشید کام بخش
 وز روی فیض جود چو خورشید کامگار

در رنگ جود او نبود فیض در سحاب
 همسنگ حلم او نبود کوه در وقار
 نخلیست قامتش که حقایق دهد ثمر
 بازیست خاطرش که معارف کند شکار
 لعل گهر فشان وی از درج معرفت
 هردم هزار گوهر معنی کند نثار
 فضلی که گشته در همه افاق مشتهر
 از کمترین تلامذه اش یافت اشتهار
 چون مهر و ماه بهر وی از راه قدر جاه
 برپا کنند خیمه و خرگاه روزگار
 میخ و طناب خیمه شود از شهاب و نجم
 گردد بگود خرگه او هاله چون نوار
 از فر بخت و دولت شاه ملک سپاه
 چون یکنفر نفیر کشد وقت کارزار
 زان یکنفر سپاه سکندر شود نفور
 با صد نفیر فوج فریدون کند فرار
 ای صفدری که تیغ دو رویت ز روی دست
 یکروی ساخت کار دو عالم چو ذوالفقار
 از تاب آفتاب حوادث ندید جور
 هر کس که یافت سایه لطف ترا جوار
 افزون بود شمار عطای تو از عدد
 بیرون بود عداد سخای تو از شمار
 آمد ترا ز راه کمالات صد شرف
 نی همچو خسروان دگر جمله از تبار

ور باشد افتخار شهان از تبار خویش
 باشد تبار را بتو صد گونه افتخار
 احرار بندگی ترا دیده اتفاق
 اختیار چاکری ترا کرده اختیار
 از روی فیض بزم خورشید مجمع کرام
 وز راه لطف خاک درت مرجع کبر
 خورشید سان ضمیر مفیر تو با صفا
 آئینه وار خاطر صاف تو بی غبار
 فوج تو بیشه ایست ز شیران نیزه وار
 بزم تو گلشن ایست ز خوبان گلزار
 در مرغزار چرخ بود شکل کهکشان
 یا آنکه مار صبح درو کرده رهگذار
 یا در گذر ز حارس خیل تو خورده سهم
 وز سهم خلد خویش فگفته بمـرغزار
 شاهان شکسته دایسته حـزین
 دارم عریضه ز سر لطف گوش دار
 زانروز کز تصرف تقدیر ایزدی
 شد رخصتم ز خطه کابل بقندهار
 از سوز اشتیاق جگر سوخت ته بته
 وز داغ انتظار بدل ماند خار خار
 در حسرت گل چمن آرای عارضت
 با خار خار سوخت مرا داغ انتظار
 بیزار زار بوده ام و بار زار تر
 امسال صد برابر بیزار بلکه بار

زانجا که اعتقاد من و التفات تست
 پیوسته بوده ام بوصالت امیدوار
 دور از حضور نور جمالت نرفته بود
 تا این زمان غبار غم از چشم اشکبار
 امروز از غبار دردت یافت روشنی
 شکر خدا که روشنی دید از غبار
 از روی شوق کلک بدیع نگار من
 در حسب حال من غزل می کند نگار
 ای همچو من بگلشن کوی تو صد هزار
 وی صد هزار چون منت از عاشقان زار
 قد ترا بسرو سہی نیست فسبتی
 ای خوبتر ز سرو سہی صد هزار بار
 هرکس که آفتاب فلک دید و عارضت
 بی اختیار مهر ترا کرد اختیار
 لطفی عنایتی گرمی شفقتی که ما
 مسکین و مستمند و فقیریم و خاکسار
 بیمار و بیقرار و گرفتار و دردمند
 بیچاره و غریب و اسیریم و دلفکار
 از دود دل شب شب^۱ کردار یک عام
 وز آتش درون کرد نار یک شرار

بر رخ فنسسته گرد ستم سربسر چو به
 خون سینه پاره پاره دل خسته چون انار
 بپرم دوام وصل مجو از بتان که هست
 در باغ دهر گاه خزان و گهی بهار

دین پرورا بجان و دلم مدح خوان تو
 گر باشدم سپهر مددگار و بخت یار
 بهر نثار بزم تو از بحر طبع خویش
 دارم سفینها ز گهرهای آبدار
 امروز شاعران دگر از کمال جهد
 از شعر مستعار ندارند فنگ و عار
 اشعار بنده چون دگران مستعار نیست
 دارم هزار عار ز اشعار مستعار
 ای دل چو داشتی ز لغز مدعای مدح
 آن به که مدعا بدعا یابد اختصار
 تا باد را شتاب بود خاک را درنگ
 تا دهر را ثبات بود چرخ را مدار
 نادانهای عمر تو کامد مدار دهر
 همچون اساس دولت و دین تو بایدار
 حفظت بود پناه بهر آفریده
 محفوظ باش در توف آفریدگار

عقد قبق^۱ رپود خدنگ تو از کجک
 کرد از هلال صورت پروین شهاب حک
 بهر تو کوی مهر نماید کدوی زر
 بدر و هلال هم کدوی فقره هم کجک
 یکیک بتان پای قبق جلوه گر شدند
 اما بخوبی تو نبودند هیچ یک
 ایشان اگر صمیم تو کان ملاحظی
 در خوان حسن چاشنی نیست چون نمک
 از دلبران شریک نداری به نیکوئی
 گفتن توان بحسن ترا لاشریک لک
 آن دلبری که در صفت حسن و مردمی
 نی در پری نظیر تو باشد نه در ملک
 باشد محال جلوه حسن تو از پری
 رعنائی تذرو کجا دید شب پرک
 چون گویم از لب تو که جانرا هدیه ایست
 جانرا عطیه که هدایا ست مشترک
 دشنام میدهی و لب خویش میگزنی
 آری علاج تلخی می نیست جز گزک
 جانا مرا بسنگ جفا امتحان مکن
 زیرا که نیست نقد مرا حاجت محک
 تا بفگرم بچشم تو پنهان ز مردمان
 خواهم شود نشانه تیر تو مردمک

^۱ This poem is quoted by Abul-Fazl in the Akbar-Nama, Vol. I, p. 336.

ملک تو گشت خسروی ملک جان و دل
 دست قضا بقام بتان چون فکند جک
 جز بر قد تو راست نیامد قبای ناز
 تا غنچه را ز اطلس فیروزه شد قدک
 روز قببق سپهر برد قوس زرنگار
 طیار از شهاب و دو قطبش زه و پلک
 کز روی دست پیشکش صفدری کند
 کز سهم او فتاده بخورشید دل طپک
 شاه جهان محمد اکبر جلال دین
 کو حرف ظلم از ورق چرخ ساخت حک

از بهر فتح کار وی از لطف کار ساز
 نی احتیاج لشکر و نی حاجت کمک
 در مهد تربیت ز امین امان او
 ایمن شد از مکید مکان طفل شیرمک
 رطب اللسانم از رطب وصف او مداء
 بادا پناه نخل قدش صاحب فدک
 هر گه برآمده سوی بحر از پی شکار
 تا صید شست و دست کفد ماهی و بطک
 از شست و دست او دو کشتش دیده تیرو شست
 در بحر چرخ و ساحل دریا بغیر شک
 آن از کشتش درآمده در سیف سماک
 وین در کشتش برآمده از دیده سمک

در چابکی یکی چو نبود ز صد هزار
 نی صد هزار بلکه هزاران هزار لک
 همچون ستاره که بود بر سر شهاب
 تیرت ندوی نقره بدر برود بر ملک
 تیرت بهر کدو که مثال تفک رسید
 گردید چون بشناس زده مهره تفک
 صباغ کارخانه قدرت ز روی قدر
 بهر قدرت ز اطللس گردون کند قدک
 گر خسروان بحرف تو انگشت می نهند
 خواهند حک زنند ولی میزنند جک
 از قوت تو مغز غضنفر خورد شغال
 وز قدرت تو شهر شاهین کند بزک
 از عدل تو بیاز تعظم کند تذرو
 وز حکم تو بباشه تحکم کند کرک
 از هیبت تو مور درد شیر را جگر
 وز سطوت تو پشه زند پیل را کتک
 ترک فلک بقصر جلال تو پاسبان
 خیل ملک سپاه جمال ترا یزک
 هم بام چرخ چرخ جلال ترا تعز
 هم فصر عرش مرغ علو ترا کتک
 از سعی باز دار جلالت بیک نفس
 باز سفید صبح برون آمد از تولک
 در بزم احترام تو افلاک نه طبق
 برخوان احتشام تو خورشید یک چورک

هم دست تو ز موج دهد بحر را سمور
 هم لطف تو ز برف دهد کوه را ایوک
 زین شد هلال و مهر و مه از هر طرف جفاک
 آمد شهب عیان و ز پروین برو تو بک
 جوڑا دهانه کشت و گل افشار شد نبات
 شد راس کلکی و ذنب شد درو سک
 قوس قزح قلاده قطاسش عمود صبح
 آنکه شفق عنابی زردوزی برک
 تفکش ز کهکشان شد و از فرقدان رکاب
 تا زین نهند بهر تو بر توسن فلک
 آن قلمیست بحر نوال تو کاندرو
 باشد قطار بختی افلاک اشتراک
 شکر خدا که خوشدلی از دولت پدر
 شکر دگر که فارغی از کلفت عمک
 بیوم غلام تست بهر کشوری که هست
 خواهی دمشق خواه حلب خواه بعلبک

تا ابر نو بهار ز تاثیر نامیه
 پیوسته سرخ و زرد کند باغ را خجک
 هم سرخرو محب تو در رنگ لاله باد
 هم زرد رو عدوی تو همرنگ اسپرک
 رقص خوشخرام تو هر دم بصد مقام
 اسپ نوای خصم تو افتاده چون خرک

پای موافقان تو بر هشتمین سپهر
جای مخالفان تو در هفتمین درک

زهی دوزلف تو غارت نمای کشور دین
زهی دو چشم تو حیرت مزای اهل یقین
بفغشته سنبیل زلف ترا کمیده غلام
عزاله غمره چشم ترا غلام کمین
اسیر تست پری چهرگان عرصه هفت
غلام تست سہی فامتان کشور چین
بخانه دل اهل یقین تو شمع منیر
به درج سیف ارباب دین چو در ثمین
زمان زمان روم از خود و دمبدم نگر
کہ لحظه لحظه کشد غمره تو خنجر کین
نہال فد تو زینت فزای زین خدنگ
کمند زلف تو مردم ربای خانه رین
فریب داده بدل آن دو نرگس جادو
فرار برده ز جان آن دو سنبیل مشکین
چفین جمال نکو در جهان نمی بینم
کہ دور آفت چشم ند از جمال تو دور
(sic) ز اوج حسن اگر سر بر آسمان ساینند
و دای نو همه مهوشان روی زمین
در نگاہ جمیل زمانہ دریا خان
کہ هست مملکت خوبیت بزیر نگین

بخندمت تو دل گلرخان لاله عذار   بدرگه تو سر مهوشان زهره جبین
 مرا ز جان و سرو دین و دل عزیز تری   مدای تو سر و جان و نثار تو دل و دین
 اگرچه بیست بچشم بقدر نیم لری   کرم بوصف رخت بگذرد شهر سنین
 بعرض حال توجه کنم که مستغنیست   عروس حسن و جمالت ز زینت تحسین
 بتا قریب بسالیست کز وصال تو دورم   برین شدست بخونریز من سپهر برین
 ازان زمان که فداوم ز درگه تو جدا   بآه و ناله انیسم بدر و غصه قرین
 مرا نه خاطر خرم مرا نه سینۀ شاد   مرا نه روز قرار و نه شب بود نسکین
 گهی ز هجر بگیریم به نعرهای بلند   گهی ز درد بغالم بناله های حزین
 اگرچه هست جدا از مه جمال توام   خرابی دل بیخان و مان بدین آئین
 ولی بمذهب اهل وفا گفتم گارم   که زنده بی لب لعل تو مانده ام چندین
 گناه گارم و امید عفو می دارم   بجرم بنده چه بینی بعفو خویش ببین
 اگرچه از غم دوری و درد مہجوری   ندیده روی تو جان داد بدم مسکین
 ز اهل درد دعای بقای حسن ترا   اجابتست بآمین جبرئیل آمین
 هزار سال بمان در کمال حسن و جمال   برای خرمی جان عاشقان آمین

ذات تو که در کف کمالش نرسد کس
 از وصف مبراست تعالی و تقدس
 فکر همه تعظیم تو واسم تو اعظم
 فکر همه تقدیس تو و ذات تو اقدس
 نی واقف اطوار تو اشباح مطهر
 نی کاشف اسرار تو ارواح مقدس
 لطف و کرم دادۀ درویش و توانگر
 که خرقة پشمینه گهی جبۀ اطلس

درگاه ترا پیر زحل هندوی دربان
 هندوی ترا ترک فلک بنده چرخس
 نفسی که برای تو کند ترک نغایس
 او در همه آفاق ز انفس بودا انفس
 صنعت بسر خامه تقدیر بیاراست
 رخسار دلارای بابروی مقوس
 از حسن دلارای تو در ناز و نیاز اند
 پیران کهن پوش و جوانان ملبس
 که نشاء اثار تو در سبزه نوخیز
 که پرتو رخسار تو در لاله نورس
 آن لحظه که از دمدمه روز قیامت
 کردند خلائق بدمی ابکم و اخرس
 فریاد کفان جمله سر از پا نشناسند
 از لطف بغریاد من بی سروپا رس
 چون بیم دلسوخته را جز تو کسی نیست
رحمی بمن سوخته بیدل بیکس

جذبه عشق میکشد سوی توام ز هر طرف
 محنت هجر میکشد رحم کن ای شه نجف
 در دل مقبلان بود مهر تو ورنه کی شود
 نام تو نقش هر نگین عشق تو در هر صدف
 جان که بود شریفتر گوهر مخزن دلم
 فرش ره سگان تو گر شودم زهی شوف

اختر برج هل اتی گوهر درج لا فتی
 شاه سوار لوکشف ننج نثار من شرف
 گلبن گلشن صفا سرو حدیقه وفا
 راهنملی انما مزده رسان لا تخف
 منتظران صبح را امهر رخ تو مفتظر
 معتکفان شام را خاک در تو معتکف
 مهر شود اگر نشد مشتري جمال تو
 ناشده روز در میان تیر زوال را هدف
 پیر فلک بعمر خود بسته ولی نیافته
 مادر امهات را مثل تو دیگری خلف
 قصه دیو و بند او هر که شنید داندت
 سابق حال ماضی وقت ما سلف^۱
 از ره اعتقاد کن صرف ره سگان او
 بایرم اگر نمی کنی عمر عزیز را تلف

تا سرو دید نازکی آن نهال را از سر بهاد دغدغه اعتدال را
 سودای کادل و غم زلف تو ای پری دیوانه ساخت خلوتیان خیال را
 دارم خیال کام دلی زان دهن ولی ندوان خیال بود خیال محال را
 چون خود مثال آهوی وحشی رمیده ام با خود چگونگی راه کنم آن غزال را
 هر بیدلی که محنت شام فراق دید دانست قدر نعمت عجب وصال را

¹ This line is defective in the MS. Perhaps the original verse ran as follows:—

سابق حال ما ماضی سالف وقت ما سلف

فکر میان و سر دهانت ز روی حال در هم شکست سلسلهٔ قیل و قال را
 بپریم بگو که صورت حال مقال تو در قید قیل و قال کشد اهل حال را

خوبان چو دلم زار دگر نیست شما را زار دگر و بار دگر نیست شما را
 بازار شما با دگران گرم و لیکن چون بغدهٔ خریدار دگر نیست شما را
 زمین گونه که با مهر و وفا کار ندارند جز جور و جفا کار دگر نیست شما را
 ما را برهٔ عشق ز غم خوار مدارید چون عاشق غمخوار دگر نیست شما را
 بسیار جفا بر دل بیرم نه پسندید چون یار وفادار دگر نیست شما را

بادشاه کشور خوبی محمد صادقست
 یوسف کنعان محبوبی محمد صادقست
 حسن یوسف خوبی او را کجا بیند بخواب
 این که میگویم باین خوبی محمد صادقست
 آنکه همچون یوسف صدیق از دیدار او
 کرد نتوان صبر یعقوبی محمد صادقست
 قامتش دل میبرد هر دم با سلوب دگر
 سرو باغ نادر اسلوبی محمد صادقست
 کیست پریم آنکه محبوب دل پر خون ما ست
 غنچه گلزار محبوبی محمد صادقست

میخانه که جای طرب افزای لطیفی است
 خوش جای لطیفی است عجب جای لطیفی است

سر منزل پاكان جهان است ازان رو
جائی بصفائی فرح افزای لطیفی است
ارام نگیرد دل میخواره بجائے
زین گونه که هر جانب او جای لطیفی است
چون منزل رندان می آشام نباشد
هر جا که مقام خوش و ماوای لطیفی است
صحرای دلم جلوه که لاله رخاں شد
از بهر تماشای توصحرای لطیفی است
بربود تماشای لطیفی دل مارا
بدرم دل مارا چه تماشای لطیفی است

بی سخن داعیۀ خون منش معلوم است
نیست پنهان که ز رنگ سخنش معلوم است
پیرهن نازک و از وی بدنش نازکتر
نازکی بدن از پیرهنش معلوم است
گرچه طوطی شده مشهور بشیرین سخنی
باوجود لب شکر شکنش معلوم است
صورت حال نیست که از غایت لطف^۱
دانه خال ز سبب ذقنش معلوم است
پیش لیلی نبود محنت مجنون مجهول
نزد شیرین الم کوهکنش معلوم است

---

^۱ This line is defective in the MS. I suggest the insertion of پنهان after حال.

راز در غنچه شیرین سخفش پنهانست
 ناز در طره عنبر شکفش معلوم است
 با خرام قد رعنائی تو در گلشن ناز
 جلوه سرور و هوای چمنش معلوم است
 بیزم از آتش دل سوزد و روشن نکند
 که بآن شمع بتان سوختنش معلوم است

شاه من از برای خدا زین گدا مرنج سوگند میدهم ز برای خدا مرنج
 چون نسبت محبت ما بی نهایتست اندک حکایتی که شنیدی ز ما مرنج
 از بیدلان هزار خطا عفو کرده اند از ما نرفته در نظرت یک خطا مرنج
 زین بیش نیست تاب صبوری خدا را یا خون من بریز همین لحظه یا مرنج
 بیزم اگرچه نیست وفا رسم دلبران دانی که نیست دلبر ما بیوفا مرنج

ماهی چو عارض تو مفرور نمیشود
 سروی به قامت تو برابر نمیشود
 سر خاک گشت در ره عشق تو و هنوز
 سودای خاک پای تو از سر نمیشود
 ناچار خو نمکنت هجران گرفته‌ایم
 چون دولت و مال میسر نمیشود
 نقاش جان بلوح جمالت کشیده است
 شکلی که جز ترا مقصود نمیشود
 کنگ قضا رفم زده در حسب حال من
 هر نقس آرزو که مصور نمیشود

بیرم بده رضا بقضائی که رفته است
چون کارها خلاف مقدر نمیشود

گرد آن کاکل اگر باد صبا میگردد سبب تفرقه خاطر ما میگردد
هر نفس گرد سر کاکل او گشته صبا همه اسباب پریشانی ما میگردد
خاک بر سر کفم از غم شده در آتش و آب که بگرد سر او باد چرا میگردد
تالبدش از دل پر خون رگ جان باز کشاد خون گرفته دل من گرد بلا میگردد
بیرم از کاکلش آویخته موئی بخیال همه جا سایه مثالش ز قفا میگردد

پیک صبا پیام مرا پیش یار بر شرح غمی ز من بسوی غمگسار بر
این چشم همچو کاه مرا از ره کرم بردار ازین دیار و سوی آن دیار بر
آنکه پی نظاره بیگاه و گاه او با کاه گل پیام سواش بکار بر
حلوای خوان چرب زبانان هند را این قند پارسی ز سوی قند هار بر
خود را به بیقراری دل داده ام قرار با آن قرارگاه دلم این قرار بر
دارم هزار داد ز بیداد روزگار از راه لطف بر در او زینهار بر
ای نامه برز نامه شوقم میبچ سر این نامه را ز من بر آن نامدار بر
از روی درد شرح غمی کرده ام رقم حرف دروئی ز خامه من یادگار بر
بیرم ز باغ چرخ معجو میوه مراد چون کس نخورد از ملک بی مدار بر

سودا زده و بی سرو سامان شده ام باز آشفته و بد حال پریسان شده ام باز
نا یافته از شادی وصل تو حضوری دردا ده اسیر غم هجران شده ام باز
ناکرده تحمل غم خود کرده ام اظهار از کرده و نا کرده پسیمان شده ام باز

محنت زده درد فراقم عجیبی نیست   گر مرتکب ناله و افغان شده ام باز
 بیروم سرو سامان مطرب از من مجنون   کز عشق بتی بی سرو سامان شده ام باز

ای همه فتنه دوران ز قدم تا کاکل
 لیک در فتنه گری از همه بالا کاکل
 زان دو لب یک سخفم گوی که روز دوسه را
 یا نمغای فدت میکشدم یا کاکل
 کشور جان مرا ناخده پنهان فامت
 راز پنهان مرا ساخته پیدا کاکل
 کاکل بافته اش را الفی یافته ام
 زان سبب کرده بجانم چو الف جا کاکل
 کاکل و حلقه زلفس که بود صورت آه
 بهمین آه مرا ساخته رسوا کاکل
 گره کاکل ازان باز کشائی که ترا
 جمع گردد ز پریشانی دلها کاکل
 صد گره در دل ازان کاکل پیچان دارم
 بکشاید دل من نا کند وا کاکل
 گه شود بر سرمی باعث غوغا فامت
 گه بود در دل من مایه سودا کاکل
 بیروما تازه کند مشک مکرر دل و جان
 زان بتکرار کنم دمبدم انشا کاکل

در دل خیال نازک دل دوز آن نهال   منزل گرفته همچو الف در میان دال
یارب چه پیکری تو که صورت نگار عقل   صورت ندیده چون تو در آئینه خیال
سروی چون توز گلشن ایام برنخواست   از فوق تا قدم همه در حد اعتدال
در حلق تشنه ام دم آن تیغ آنداز   خوشتر بود ز چاشنی شربت زلال
بیرم کمال فهم حسن چسبیت خامشی   با آنکه در سخن گذرد از حسن کمال

گر بر آرم شعله از دل دهان میسوزدم
ور نهان دارم درون سینه جان میسوزدم
فی المثل گویا زبان من سخن گو اخگر است
بس که شرح آتش عشقت زبان میسوزدم
از وجودم مانده مشت استخوانی و هفوز
داغ هجران تو مغز استخوان میسوزدم
روز و شب از دود آه و آتش دل روشنست
این که عشقت آشکارا و نهان میسوزدم
بیرما آن بلبل بیخان و مانم در فراق
کز دل پر سوز هر شب آشیان میسوزدم

پیش آی که قربان سراپای تو گردم
بگذار که گرد قد و بالای تو گردم
مفتون لب لعل شکرخای تو داشم
مجنون سر زلف سمن سای تو گردم
گردی شوم و زیر قدمهای تو افتم
هر جا که روی خاک کف پای تو گردم

هرگز نکند گرمی عشق تو فراموش
 پیوسته بدل داغ تمناى تو کردم
 بینم رخ زیبای تو ز آئینه عالم
 هر سو که بگردم بتماشای تو گردم
 روم از طرف روی دلاری تو بینم
 همد از هوس زلف چلیپای تو گردم
 چون سرمه برد گرد کف پای تو بیرم
 گر دولت آن نیست که همپای تو گردم

عمریست مبتلای بلای تو بوده ام رسوای عالمی ز برای تو بوده ام
 پیوسته در کمند بلای توام اسیر تا بوده ام اسیر بلای تو بوده ام
 هر سو که رفته ام بهوای تو رفته ام هر جا که بوده ام برضای تو بوده ام
 هرگز خلاف رای تو کاری نکرده ام تا بوده ام موافق رای تو بوده ام
 محزون عشق جنگله موی تو گشته ام مفتون زلف غالیه سای تو بوده ام
 گفتم چرا به مجلس اغیار بودم خندید و گفت بهرجفای تو بوده ام
 بیرم فنای خود بدعا خواست بهر تو یعنی که در دعای بقای تو بوده ام

نگارا بغیر تو یاری ندارم بجز فکر وصل تو کاری ندارم
 چنان اختیار وفای تو کردم که دیگر بخود اختیاری ندارم
 ز عشقت مرا اختیار تمامست اگر پیش تو اعتباری ندارم
 ز بدنامی تست اندیشه ورنی ز رسوائی خویش عاری ندارم
 اگر از تو پرسند تعظیم بیرم بگو مثل او خاکساری ندارم

عمریست که در جان غم سودای تو دارم
 دل در خم گیسوی سمن سایی تو دارم
 فردای قیامت که سر از خاک برآرم
 چون لاله بدل داغ تمنای تو دارم
 نقد دل و جان گر طلبی از سر اخلاص
 بالای دو دیده بته پای تو دارم
 گفتم ز چه پروای من زارنداری
 در خنده شد و گفت چه پروای تو دارم
 از سرو و صنوبر نکشاید دل بیم
 زانرو که هوای قد و بالای تو دارم

بروی او گناهی جز نگاه خود نمیدانم
 نمیدانم چه بد کردم گناه خود نمیدانم
 چه میسوزی بناب قهرم ای خورشید مه رویان
 که غیر از سایه لطف پناه خود نمیدانم
 خریداری بعشقت غیر جان خود نمی دانم
 هواداری بکویت غیر آه خود نمی دانم
 امیدم از تو بسیارست شایه من چو میدانی
 که جز خاک درت امیدگاه خود نمی دانم
 گنه گارم به پیش یار بیم لیک بر رویش
 گناهی جز نگاه گاه گاه خود نمی دانم

از باد شد آن طرء طرار پریشان یا شد بهوا نافه تاتار پریشان
 در سایه شب جمع شود پرتو خورشید هر که شود از کاکل او تار پریشان

جمعست دلم در خم آن طره شبرنگ دل گم شود آری بشب تار پریشان
 در باغ پریشانیم از نکست گل نیست شد بوی تو در ساحت گلزار پریشان
 کم نیست پریشانیم از جان گرفتار بسیار گرفتارم و بسیار پریشان
 تا چند پریشانی گفتار تو بیرم خوش نیست ترا این همه گفتار پریشان

ای برده اعتدال ز قدت نهال حسن
 از لطف قامت تو بود اعتدال حسن
 خورشید را زوال بود در حد کمال
 خورشید بی زوال توئی در کمال حسن
 چون حسن ز آفتاب جمالت کمال یافت
 یا رب مباد تا بقیامت زوال حسن
 از مطلع وصال تو فیروز روز عشق
 وز مصحف جمال تو فرخنده فال حسن
 ای من غلام دیده وری کز کمال دید
 بیند کمال حسن ازل در جمال حسن
 بیرم مکن تخیل فرزانی دگر
 دیوانگی خوشست چو کردی خیال حسن

یکتائی سفید لطیف تو بر بدن
 مانند شبغمی است که افتاده بر سمن
 یکتائی و کشاده بران تار کاکلت
 چون سنبلی است و شده بروی نسترن
 یکتائی و درون وی آن چشم نازنین
 جان در میان پرده دل ساخته وطن

چون بر بدن تقرب یکنائی تو دید
در پرده سوخت مردمک دیده‌های من
بیرم که چشم خویش بیکتائی تو دوخت
از دل کشید رشته جان بهر دوختن

چو گرد باد روم سوی آستانه او باین بهانه بگردم بگرد خانه او
بآن امید که روزی گذر کند بسرم هزار سال نهم سر بر آستانه او
بگرد خانه او در دمی که خاک شوم کنید خاک مرا هم بگرد خانه او
چنان زبانه زد از سوز سینه آتش دل که سوخت خرمن عمرم بیک زبانه او
کبوتر حرمش گر شود حواله من بچشم خویش کنم فکر آب و دانه او
جوانهایش که برگرد او همی گردند به از هزار جوانست هر جوانه او
ز سوز سینه چو بیرم سخن کند پیداست نشان داغ دل از حرف عاشقانه او

همیشه درد و ملامت کشیده ام از تو
بلا و محنت بسیار دیده ام از تو
رسیده است بسی نامرادیم ز رقیب
اگر دمی بمرادی رسیده ام از تو
بهار حسن و جمالی ولی چه سود که من
بعمر خود گل و صلی نچیده ام از تو
وفا و مهر تو هرگز نمیروم ز دلم
اگرچه مهر و وفائی ندیده ام از تو
ز بزم عیش و فراغت رمیده چون بیرم
بکنم محنت و غم آرمیده ام از تو

من کیستم عنان دل از دست داد؟ از دست دل براه غم از پا افتاد؟
 دیوانه وار در کمر و کوه کشته بی اختیار سر به بیابان نهاد؟
 هم چشم جان بصورت جانان کشود؟ هم خون دل ز دیده گریان کشاد؟
 نا دیده غیر دیده غم دیده ساغری ناخورده بعد خون دل ریش باد؟
 گاهی چو شمع ز آتش دل در گرفته گه چون فتیله در دل آتش فتاد؟
 هم خارها بدیده پر خون شکسته هم داغها بسینۀ محزون نهاد؟
 بایرم ز فکر اندک و بسیار فارغیم هرگز نگفته ایم کمی یا زیاده

داغی که بران لعل ز بت‌خانه نشسته
 زخمی است که بر برگ گل از ژاله نشسته
 از سوز غم عشق سویدای دل من
 چون داغ سیاهی است که بر لاله نشسته
 گرد کمر آورده مگر صحبت سیمین
 یا ماه شب چارده در هاله نشسته
 آن خال سیه بر طرف آهوی چشمش
 چون هندوی صیاد بدنباله نشسته
 بایرم که خموشست جدا زان گل رخسار
 چون بلبل زار است که از ناله نشسته

جسم لطیف او ته پیراهن سیاه باشد میان ابر سیه روشنی ماه
 آن مه نمود رخ ز گریبان پیرهن یا سر کشیده یوسف مصری ز قعر چاه
 دیدم فروغ آن بدن از پیرهن بلی طالع نمود روز سفید از شب سیاه
 مه با تو مشتبه نشود آفتاب هم چون نیست در کمال جمال تو اشتباه

عمر از پی نگاه تو خواهند مردمان من جان خویش میدهم از بهر یک نگاه
بیرم که در وفا ز سگان کمین تست او را بخوان بسوی خود از لطف گاه گاه

تا عکس خط و لعل تو در جام فتاده
بر عکس هلال و شفق و شام فتاده
غلطیدن آن چشم سیاه در خم مرغان
چون آهوی مستی است که در دام فتاده
در نفی قد و زلف بتان زلف و قد او
پیوسته بهم چون الف و لام فتاده
تا کفر خط از مصحف روی تو برآمد
بس فتنه که در حلقه اسلام فتاده
ایام پریشانی من از شب زلفت
در رنگ پریشانی ایام فتاده
نام رزع و زهد میگیرد که بیرم
بی قید و خرابی و بدنام فتاده

ای که در کوی وفا جانانه من بود
همدم و هم صحبت و همخانه من بود
چون پری پیش نظر هر که ظاهر گشته
وحشت افزای دل دیوانه من بود
خانه در خلوت سرای سینه من کرد
همچو کنجی ساکن ویرانه من بود
که من از روی محبت بوده ام در خانه ات
که تو از راه وفا در خانه من بود

تا بآخر آشنای خویش دانستم ترا
 نیک چون کردم نظر بیگانه من بوده
 گفتم از عشقت برسوائی شدم افسانه
 گفت بپریم شکر کن افسانه من بوده

شدی یارم و لیکن شیوه یاری نمیدانی
 دلم بردی ولی آئین دلداری نمیدانی
 ترا زان از گرفتاران محنت نیست پروائی
 که هرگز محنت و درد گرفتاری نمیدانی
 ز تو بر خوی من آئین دلجوئی نمی آمد
 که میدانم بجز رسم دل آزاری نمیدانی
 هزاران خوبرو هر سو اسیر خویشتن داری
 ولی هرگز طریق خویشتن داری نمیدانی
 بعرض حال خود بد نیست گفتار تو ای بپریم
 اگر مثل حریفان خوب گفتاری نمیدانی

دلا گر غم دلستانی نداری	اگر خضر وقتی که جانی نداری
اگر سیفیه ات لاله سان چاک نبود	ز داغ محبت نشانی نداری
ندانی باسرار خوبی رسیدن	اگر عشق زبیدان جوانی نداری
نداری ز سهم سعادت نشانی	اگر میل ابرو کمانی نداری
دلا گشت مشهور اسرار عشقت	ازین خویتر داستانی نداری
چه شد حالت ای بلبل زار کامنتب	چو شبهای دیگر فغانی نداری
به بپریم نظر کن که در ملک معنی	چنین عاشق نکته دانی نداری

کیم من از غم زلف نگاری   سیه روزی پریشان روزگاری
 اسیری دردمندی بی نصیبی   فقری بی کسی بی اعتباری
 ز قید عزت هستی خلاصی   بخاک نیستی افتاده خواری
 ببازار ملامت درمیانی   ز ارباب سلامت بر کناری
 عنان اختیار از دست داده   ز دست عاشقی بی اختیاری
 گرفتار دل دیوانه خویش   ز سودای سر زلف نگاری
 برین در چند کوبی کیست بزم   غریبی نامرادی خاکساری

با رقیبان ستمگر آشنائی میکنی
 وز غریبان بلا پرور جدائی میکنی
 از سگان خویشتن بیگانه میسازی مرا
 این که باهر کس خیال آشنائی میکنی
 هست از تاثیر تدبیر بد آموزان تو
 از تو نبود این که میل بیوفائی میکنی
 در نهانی باده می نوشی بیاران دگر
 پیش ما اظهار زهد و پارسائی میکنی
 بپر ما در ملک صورت بادشاهی نیست خوش
 خوش بود گر در ره معفی گدائی میکنی

خوش آنکه بما بار دگر بهل نشینی   سختی ز میان دور کنی سهل نشینی
 بهل آمده و بهلا و حریفان دگر را   بهلا و که تا در بر ما بنشیني
 با ما بنشین جان کسی کاهل وفادیم   سهلست که با مردم نا اهل نشینی

علم و ادب از حلقه اهل نظر آموز حیفتست که در دایرهٔ چهل نشینی
بیرم چو جوانی همه در کاهلیت رفت سودی نکند این چله که در کهل نشینی

ای که سر تا بقدم صورت جانی داری
قرب جانی بمن و بعد مکانی داری
آیت غایت خوببست که در صفحهٔ ناز
زیر یکحرف دو صد راز نهانی داری
پیش روی تو عزیزان جهانند غلام
خویش را از چه سبب یوسف ثانی داری
بلبلانم سوسن چو کشودی بر گل
عرض کن آنچه سخنهاي زبانی داری
بیرم بده آن خسرو خوبان شده
گرچه از شاه جهان رتبهٔ خانی داری

هر لحظه روی پهلوی اغیار نشینی
یکدم چه شود پیش من زار نشینی
صد گل شگفت ای گل نو خواسته هر سو
یکدم که بمصعبتی خار نشینی
صد بار روی جانب اغیار چه باشد
گر پیش من سوخته بکبار نشینی
آلوده بخوادم نه شود دامن پاکت
حیفتست که در دیدهٔ خونبار نشینی

برخیز و برون آی ازین تفرقه بیرم
تا چند میان غم و آزارا نشیني

اگر با دردمندان یار باشي	ز باغ عمر برخوردار باشي
ترا ای تازه گل نبود مناسب	که دیگر همنشین خار باشي
بیاران موافق باش همدم	چرا باید که با اغیار باشي
حسن لطف و احسانت عجب نیست	که مارا مونس و غمخوار باشي
دوای سیئه مجروح کردي	انیس خاطر افکار باشي
ازین خوشتر خیالی نیست بزم	که دایم در خیال یار باشي

ای گل از بزم وصال دور بودن تا بکی
وز تماشای رخت مهجور بودن تا بکی
شهرتی دارد که در پیشست قبولي داشتم
این زمان مردودیم مشهور بودن تا بکی
دردمندی بهر یک نظاره سرگردان ز دور
بیش بیدردي ترا منظور بودن تا بکی
این که دلها را بدلها راه میگیرند هست
بنده را محزون ترا مسرور بودن تا بکی
ای ز رویت دیدهای مردمانرا روشني
دیدۀ بیرم ز تو بی نور بودن تا بکی

حرفی نفوشتي دل ما شاد نکردي
ما را بزبان قلمی یاد نکردي

آباد شد از لطف تو صد خاطر ویران
 ویرانه ما بود که آباد نکردی
 بریاد تو صد بار کنم ناله و فریاد
 فریاد که یکبار مرا یاد نکردی
 آن لحظه که بختم بوصول تو رساند
 فریاد بر آرم که چه بیداد نکردی
 ای کرده فراموش ز غمخواری بیم
 حرفی ننوشتی دل ما شاد نکردی

ای روشنی دیده خونبار فلانی ای خرمی خاطر افکار فلانی
 بیطاقتم از درد جدائی چکنم آه با صبر کم و محنت بسیار فلانی
 شبها بدرت زاری من بیجهتی نیست غافل مشو از حال من زار فلانی
 بیمارم و افتاده براهت گذری کن سوی من افتاده بیمار فلانی
 بیم ز دل زار گرفتار بلا شد رحمی بدل زار گرفتار فلانی

فردیات

ای که بی رویت زمانی آرمیدن مشکست
 وه که نادیدن قرا دشوار و دیدن مشکست

هست ذرات جهان آئینه طلعت دوست
 هر کجا مینگرم در نظرم طلعت اوست

بگلشن هر طرف کان سرو گلرخسار میگردد
دو چشمم از برای دیدن او چار میگردد

گشته در صحرای رسوائی علم چون گرد باد
عاقبت سر در بیابان عدم خواهم نهاد

وصل حبیب و دیدن روی رقیب را
میخواهم از خدا و نمیخواهم از خدا

شیوه فتنه ز چشم سیهش معلوم است
گوشه فتنه گری از نگهش معلوم است

تا چند نظر جانب اغیار توان کرد
در هر نظر آزار من زار توان کرد

در عشق نکویان دم بیغم نتوان زد
خونابه توان خورد ولی دم نتوان زد

تا سرو شد بگلشن ایام سرفراز
جز بر قد توراست نیامد قبای ناز

ای ز خورشید رخت عالم پراز نور حضور
ماه رخسار تو چون خورشید در عین ظهور

ما داغ عشق بر دل شیدا نهاده ایم
دیوانه وار روی به صحرا نهاده ایم

در دیده بجز نقش خیال تو نه بینم
آن روز مبادا که جمال تو نه بینم

عمیست که جان در شکن موی تو دارم
دل در گره جعد سمن بوی تو دارم

بیدل و دیوانه ام در گوشه ویرانه
کرده ام پیدا برای خود ملامت خانه

دارم چنان امید که فیوم لا یزال
بار دگر نصیب کند دولت وصال

تیر تو ساخت مردم چشم مرا نشان
تا بنگرم بچشم تو پنهان ز مردمان

بخيال قد و بالای تو ای تازه نهال
نه چنان زار و ضعیفم که درایم بخيال

از وصل گلم خاطر محزون نکشاید
گلرا چه کنم آرزوی روی تو دارم

آنچنان گز روی بد دورست چشمان خوش
 باد یارب چشم بد از روی نیکوی تو دور

مقطعات

ایا رفیع مکانی که باز همت تو
 فراز کفر عرش آشیان دارد
 تو آن شهی که ز دل منت دعای تو
 بجان خویش نهد هر کسی که جان دارد
 مدای نظم تو هر لؤلؤئی که بحر دهد
 نثار نثر تو هر گوهری که کان دارد
 مواکبت طرب و عیش هم رکاب آرد
 مواکبت ظفر و فتح هم عنان دارد
 غبار کوی تو شد توتیا و دیده من
 امیدواری ازین خاک آستان دارد
 بچشم اهل صفا روشن است چون فانوس
 کسی که ظاهرش از باطنش نشان دارد
 به پیش نور ضمیرت چو غنچه لاله
 چگونه داغ دل خویش را نهان دارد
 همیشه تا فرح امن و حزن حادثه است
 خدایت از همه احداث در امان دارد
 زبان شکر تو تیرم چگونه بکشد
 اگر چو سوسن آزاده صد زبان دارد

زهی ذاتی که می بینم جهانی بتو راجع ز اطراف و جوانب
تو در حفظ مراتب بی نظیری چه داند غیر تو حفظ مراتب
نظیرت گر نویسد کاتب دهر نماید از قبیل سهو کاتب
بود پرورده لطف عیامت خلائق خواه حاضر خواه غایب
مناصب گرچه افرو بود ازین پیش ترا از جمله اعیان و اقارب
نزود اکنون بالطاف الهی مناصب بر مناصب بر مناصب
مبارک بر مبارک بر مبارک مناسب بر مناسب بر مناسب

ای خواجه که از پی جاه و جلال خویش
بر مال بیوها و یتیمان کنی طمع
تا عَزَّ مَنْ قَنَعَ شده نقش نگین ترا
دارند اهل فقر ز دست تو صد جزع
عزتو چون ز خواری اهل قداعتست
آن به که نبودت بنگین عَزَّ مَنْ قَنَعَ

شه مهوشان میر دلخوش که آمد دل من ز رویش چو مویش مشوش
چو ارفطرت پاک و حسن عقیده بدرویشی اخلاص خود یافت بیغش
صد دلخوشی کرد باشاه بیعت پی بیعتش گشت تاربخ دلخوش

گر تو خواهی که بمطلوب رسی بار عزیز
ساده بین باده بنوش و لب محبوب بنوش
ورنه تو نیز برو بر سر سجاده نشین
عُرس کن فرص بزین بانگ بر آور چو خروس

عبید نقش بنفیدی آنکه دایم بیاران ساکن گوی لوندیست
 پدر نقاش و مادر نقش بنفیدیست بدو معنی عبید نقش بنفیدیست

رباعیات

ای آنکه انیس خاطر محزون می چون طبع لطیف خویشتن موزونی
 ای یاد تو من نیم زمانی هرگز آیا تو بیک من محزون چونی

ای آنکه بذات سایه بیچونی از هرچه ترا وصف کنم افزونی
 چون میدانی که بی تو چون میگذرد چون میپرسی که در مراقم چونی

ای یار لطیف طبع پاکیزه سیر وی عمده اهل عشق و ارباب نظر
 چون از رخ من نور حضوری طلبی می آرمت از تیرگی هجر بدر

ای خسرو پاک طبع پاکیزه گهر وی پاک نظر ترین ارباب نظر
 از روی خودم نور حضوری بنما تا آردم از تیرگی هجر بدر

ای کوی تو کعبه سعادت ما را وی روی تو قبله عبادت ما را
 خوش آنکه بجذب غایت سازی و رسته ز قید رسم و عادت ما را

ای واقف اسرار نهان همه کس وی در همه حال رازدان همه کس
 ای ذکر تو بر سر زبان همه کس وی نام خوش تو حرز جان همه کس

ای قبله عاشقان شیدا در تو صد روح فدای لعل جان پرور تو
آن شمع منوری که ارواح قدس کردند چو پروانه بگردد سر تو

ای در دلم از هر خم زلفت بندی هر بندی را بجان من پیوندی
در هر چه نظر کنیم مانند تو نیست مانند تو کس ندیده بی ماندی

ارباب وفا بلند و پست ایشانند
ار جام بقا مدام مست ایشانند
در معرض نیستی است هر چیز که هست
هست ایشانند^۱ و هر چه هست ایشانند

از خمر طلب نشاء هر امر که هست
جز خمر طلب نیست چه هشیار و چه مست
گر واسطه سرشت ما خمر نبود
خمرت چرا گفت خدا روز الست

جمعی به معارف حقایق مشهور جمعی ز سر کوی حقیقت بس دور
جمعی دگر از سر دو جهان کرده نفور هر طایفه را نوع دگر کرده ظهور

---

^۱ Badaoni gives—

گردد طلب معرفت خویش شوی
 باید که شب و روز یک اندیش شوی
 درویش مکمل اهل طلب
 درویش طلب باش که درویش شوی

رخسار تو مرآت صفا خواهم دید در وی همه انوار صفا خواهم دید
 امروز هوا ابر و تو چون خورشیدی آیا بچه تدبیر ترا خواهم دید

ای مخزن اسرار الهی دل تو وی مهبط انوار دل قابل تو
 چون مردم دیده جهان بین بادا در دیده اعیان جهان منزل نو

ای واقف راز آسمان دل تو وی کاشف اسرار نهانی دل تو
 با سوخته تشغه لبی رحم که هست سرچشمه آب زندگانی دل تو

ای چرخ برین بگوهرت گشته صدف در بندگی تو بادشاهان زده صف
 ما را شرف از لباس پوشیده تست آنرا که مشرفش نکردی چه شرف

در شهر اگرچه کوی و بازار خوشست
 اشجار مفرح است و انهار خوشست
 چون یوم خمیس است و هوائی است لطیف
 امروز طواف پیر انصار خوشست

نی موی تو شام قدر و ابرو مه عید وی چشم بد از رخ نکوی تو بعید
هر جند بود کلّ جدید لذه خوش نیست ترا صحبت یاران جدید

ای رفنه ز یاد من فراموشی تو وی گشته فراموش وفا کوشی تو
صد مرتبه را غیم دوری و درمی از دیدن و اسماع سرگوشی تو

I.

ای فتنه‌دا مستانه کوزونگ مظهر اشیا
 کوندیک ناری ذرات جهان عینیدا پیدا
 امطاردا هر قطرة کوزی حسونگا ناظر
 اشجاردا هر برگ تیلی حمدینگا گویا
 کون چهره سے مهرینگ بوزیدین تولدی منور
 نون طرہ سی فہرینگ ییلیدین نلیدی مطرا
 بلبل بولوبان گل کیسی رخسارینگا واله
 پروانه بولوب شمع صفت حسونگا شیدا
 زندانه قدینگ جلوة سیدین فتنه‌دا وامق
 مسدانه کوزونگ عشوة سیدین غمزده عدرا
 اول لعل شکر خایله مفتون سگا شیرین
 اول حسن دلارا بیلہ مجنون سگا لیلا
 جویان وصالینگ کیلیدان سرو خرامان
 حیران جمالینگ بولوبان مرکس شلا
 بیرنشاء لبیفگ جرعه سیدین ناده گلکون
 بیرلمعه یوزونگ پرتویدین لاله حمرا
 بلبل تیلی تیل بلبل دیگ وصفیفکا ناطق
 نرگس کوزی کور نرگسی دیگ عینیفکا بینا
 بیرکوک ارا عین کرمیفگ ایلا دی روشن
 گه ذره و خورشید گهی قطرة و دریا

مستغرق بحر کرمینگ خسرو [و] درویش
 پرورده^۱ خوان نعمینگ پشه و عنقا
 بیرم دیمه توحید دیبان جانیکا مفت
 المنة لله تبارک و تعالی
 بیر غره غرا^۲ بیلله^۳ مین غره که ناگه

یاروتی کوزومنی ینہ بیر مطلع غرا
 کونگلو^۱ داغی داغی بیلله اول نرگس شہلا
 آسودا^۱ سویدا دور و آهودا هویدا
 ہم قامتی منظور قیلیب سدره و طوبی
 ہم عارض پر نور قیلیب مکه و بطحا
 ہم جلوه دا رخشیغه فلک منزل اسفل
 ہم رتبه دا قدریغه دنی پاینه^۲ ادنی^۲
 شاهي دور و خیل و حشمي فوج ملایک
 ماهی دور و خاک قدمی اوج ثریا
 بهری یوزیدین نور دوروب دیدنه^۳ یعقوب
 سوقی^۳ سوزیدین طور بولوب منزل موسی
 نقری یولیدا خاک بولوب ملک اسلیمان
 عل غمیدا چاک بولوب جیب مسیحا
 هم گل یوزیدین پرده گشا غنچه خندان
 هم یوز گلیدین نغمه سرا بلبل شیدا

^۱ آسودا locative of آسو, another form of آس = the ermine

^۲ The MS. reads ادنی, which must be the copyist's error for ادنی

^۳ MS. reads سوقی

نوشین لبیدین روح فزا باد زنگین
 رنگین یوزیدین جلوه نما لاله حمرا
 هم باشیمه اول سرو سالیب سایه رحمت
 هم کونگوممه اول مشک بولوب مایه سودا
 بیرم صفت اول شه لَوَّلَاک دگیل کیم^۱
 مهری یوزیدین خلق قلیب خالق اشیا
 هم مظهر اشیا دور و هم مظهر اسما
 هم مقصد اقصى دور و هم مطلب اعلى

II.

خوش قد و خوش اندام ییگیت^۲ یار محمد
 دلداری و دل آرام ییگیت یار محمد
 مذهب دا باری ایل بیلده بیر طور چیقیشقان
 مشربدا می آشام ییگیت یار محمد
 اوز کامی بیلده قان توکار ایل کامنی بیرمای
 خوبلار ارا خود کام ییگیت یار محمد
 گل اسلامای و گلبنی کورمای چو کورندی
 گل نوی و گل اندام ییگیت یار محمد
 هم طره سی دور پر شکن اول نوع که سنبل
 هم چهره سی گلفام ییگیت یار محمد

MS. points wrongly کم

^۱ MS. points throughout ییگیت. The correct reading must be ییگیت, which is equivalent to the Persian جوان. This poem is apparently addressed to a friend of the poet's named Yar Muhammad.

سرکشده بولوب عالم ارا تاپسادینک آرام
تا بار سنگا بیرام ییگیّت یار محمد

III. [Also in MS. B.]

چون ایلاماس وفا کیشیگا دهر بی ثبات
خوش رهروی که ایلادی مطع تعلقات
چوگان عقل و گوی فراست ایدنگ دورور
عالمدا بخشی لیغ بیله هر کیم چیقارسه آت
عم اوقلاری یمین و بساریمغه سانجلیب
یلدین اوچوب چیعارغه پاید مین عجب فذات
ای مادر کریم و یا حی ذوالجلال
کیم بار مطیع 'مریذگا ذرات کایذات
حمدینگ توکانماگی بینیبان بولسه^۱ نا ابد
شجار خامه بحر مداد و فلک دوات
توفکون ثنا و حمدیفکا ذاکر دورور یقین
زهاک خائفاه نیله رهبان سومذات
بر گشده لارغه مهریذگ 'ولوب موجب عذاب
سرگسته لارعه اطعودگ ایورور باعث نجات
بیرم نه کونگلی فقل دورور جمل زنگیدین
یارب که فتح 'یلکی بیله فغایفی ارشات^۲
مقصود و عمل دور انکا هجران بلاسیدین
موزعارغیل ° ائی ینگوروان مقصدیغه پات

^۱ MS. A reads بولسه بون

^۲ اوضاتمی = to break open

^۳ موزعارمق = to deliver

IV. [*Also in MS. B.*] ¹

ای خاک آستانینگ اولوب مجمع ^{۹۹} رسل
جمع رسلغه مهر رخونگ هادی ^{۹۹} سبل
سیندین تاپیب سعادت کونین الغ کیچیک
ای لطف بیرله باعث ایجاد جزو و کل
یوقفور قدیقگچه روضه رضواندا تازه سرو
انداز که دهر باغیدا یوزونگچه تازه گل
سیندیک جهاندا بولغالی تولید کایفات
توغمایدور امهات اناسی بیر ااتا اوغول
تایماق محال پرتو مهرینگ بیله شرف
مرات حق نماسینی صاف ایتماییں ^۲ کونگول
عاجز دورور کمال صفاتینگدا کل عقل
قاصر دورور صفات کمالینگدا عقل کل
ای خواجه ایلا بیر نظرِ مرحمت ده بار
بیرم کمینه قولارینگا کمینه فول

V.

حاشیه گلگون قراتاجینگدا لعلِ آبدار
شمع بیرله شعله همدد دود ایله همیره شرر

¹ MS B adds between lines 4 and 5 the following verse:—

ناقنغه رنگ مهره خورتید اسور ایلی
اول رنگ بولغالی اطلس افلاک بولسه جل

² MS. ایماییں

هم قویاش بیرله شفق هم نون ارا توغمیش سهیل
 کورونور بیهر آندا کورسانگاج اوزین اول شهسوار
 هم سعادت برجیدا قابنده ماه و مشتیری
 هم بولوت دین آفتابی دور که بولمیش آشکار
 اوشبو شکل و شیوه بیوله چابکوم^۱ میدان ارا
 جلوه قیلغاچ باردی ایلکیم دین عنان اخیار
 ایستاما صبر و قراری همنشین مین زاردین
 کیم منگا عشق ایلکیدین بی صبر قالدی نی قرار
 یوفتورور عشاق ارا مین بی نوا دیک بیدلی
 چون میفینگ یاریم کیبی عالمدن کیم نیفگ یاری نار
 دلبری توشین لبی سیمین تفی سنگین دلی
 نازنینی مه جبینی سرو فدی گلعدار
 کیم دورور اولکیم مین مسکین کدایی مین ایننگ
 شهریار کام بخش کامیاب و کامگار
 خسرو عادل همایون اول شه عادل که دهر
 بارچه عالمدین ایننگ آتیغه ایلار افتخار
 شاه جمجاه و سکندر حشمت و قیصر شکوه
 خسرو رستم دل و سلطان خاقان اقتدار
 اول که کیغیننی انگلاب لذت گفتار دین
 مست لا یعقل بولور سوزلاردا عقل هوشیار
 توشگالی کوز روزنی دین اول فویاش نیفگ پرتوی
 رفص 'یتار کونگنوم هوای مهسون ایلاب ذره وار

بیرما طبع لطیفینه ملالی بولماسون
 سوز اوزاتما فیل دعای دولتیغه اختصار
 تا جهان بولغای الهی شادلیغ بیرله بولوب
 تغیری دین بیتکای آنگا هر لحظه فیض دیشمار

VI.

یغه کوزی غمیدین ناتوان دورور کونلوم
 رفیق و همدم آه و فغان دورور کونلوم
 اگرچه جزم ایماس وعدهغه وفا قیلوری
 وفاغه وعده قیلور دین خوشان دورور کونلوم
 نوا چو تا بمادی عشاق ایچره مجنون غه
 جنون مقامیده هم داسنان دورور کونلوم
 ییلان کیمی چاقیب ایپ دیک همیشه تیل لاری دین
 رقیب دیو صفت دین گوزان دورور کونلوم
 ترحم ایله که بیرم دیک ایل صفت کوپدین
 سنی تیلاپ نیچه بیخشان و مان دورور کونلوم

VII. [Also in MS. B.] ¹

ییتماسون آسیب تی سرو خرامانیم سنگا
 ایسماسون ناد خزان گلبرگ خندا ایم سنگا
 باشینگا اویرولسا ² جان نا توانیم بی عجب
 چون تیلایدور صدقه بولماق ناتوان جانیم سنگا

¹ B adds between lines 4 and 5 the following verse —

بوق سنگا خوشلوق تیرک لیک دس نی دل خوش لوق منگا
 تاشورای ایله دی حزن حانیمدی حادایم سنگا

² pronounced *uyurulmek* from an old Turkish work *avurmek*, to turn = to revolve around.

یوقتورور بالله ملالینگ ایشیتورگا طاقتیم
 بیتماسون ناگه ملال آنکیز افغانیم سنگا
 تاسینی بی تاب ایشیتیم بس پریشان حال مین
 وه که ظاهر بولمادی حال پریشانییم سنگا
 هر جفا بولسه مین بی تاب غه بولسون نصیب
 یوقتورور تاب جفا خورشید تابانییم سنگا
 لبلارینگ وصفیدا بیرم شعردور آب حیات
 صحتی بیرسون آلهی آب حیوانیم سنگا

VIII. [*Also in MS. B.*]

یار دردی جان بیماریمدا بولغای کاشکی
 جسمی آزاری تن زاریمدا بولغای کاشکی
 گل یوزین کورگونجه رنج آسیبدین بی تاب رنگ
 یوز قیکان بو چشم خونباریمدا بولغای کاشکی
 زحمتی کیم اونددا دور کاش اول منگا بولغای نصیب
 صحتی کیم میقددا دوز یاریمدا بولغای کاشکی
 لعل جان بخشی بی بیدر تبخاله مجروح ایتکوچه
 یوز جراحت جان افکاریمدا بولغای کاشکی
 اندا بولغان درد بولغای مینددا لیکن درد عشق
 اندکی یار جفاکاریمدا بولغای کاشکی
 بیرم اول آی فینگ هر آزاری حیاتی دور منگا
 نا تیریک مین نند آزاریمدا بولغای کاشکی

IX.

هر نيچه اى بيوفا و صلينگه لايق بولماسام
 عشق اهلى بولمايين عشقنگدا صادق بولماسام
 تايمايين سيندين مرادى اعتقاديم بولماسا
 سين منگا بولغيل مخالف گر موافق بولماسام
 عشق عالم قيديدين بولدى خلاصيم غه سبب
 نيتکاي^۱ ايرديم مونچه محنت بيدرله عاشق بولماسام
 قوى که بيرم ديك ييراق دين جلوۀ حسنونگ کوراي
 هر نيچه اى بيوفا و صلينگه لايق بولماسام

X. [*Also in MS. B.*]

کورونور گلگون پر اول سرور خرامان باشيدا
 يانمايان دور شفق خورشيد تابان باشيدا
 يا طلوع ايتکان قوياشى دور مسيحا اوشنيدا
 يا قفات ياپغان تدروى دور سليمان باشيدا
 قامتى شمع شبستانيم دور و گلگون پرى
 شعله دور گويما شمع شبستان باشيدا
 سانچدان پر جلوه بير رخشينگه ميدان سارى کيم
 سين كيلورسين ديب کوزوم توروت اولدى ميدان باشيدا
 قد و رفتارينگه کونگوم آنچه ماييل بار کيم
 يوق هواى جلوۀ سرور خرامان باشيدا
 کم ايماس بيردم خيال شعر بيرم باشيدين
 کورگالي شعرينى اول شاه سخن دان باشيدا

---

n'ka, contraction of *nē t'ka* + *irdim* = what could I have done ?

XI.

ای چمن جان آرا سرور خرامان غینام^۱
 عمر گلستانیدا غنجه خندان غینام
 کوزگا مینیا ایلماغان بیر نظری قیلماغان
 کونکوم آلیب بیلماغان دلبر نادان غینام
 هم اوزی یخشی غینه هم کوزی یخشی غینه
 هم سوزی یخشی غینه یار سخی دان غینام
 ای یوزی گل گل غینه وی ساجی سنبل غینه
 قیلما تغافل غینه بولما پشیمان غینام
 ای قدی چابک گینه وی لبی نازک گینه
 وی سوزی اوترک^۲ گینه وعده سی یلغان غینام
 واسطه دولت و صلیینگ اگر بولماسا
 محنت هجران ارا چقوسی دور جان غینام

XII. [Also in MS. B.]^۳

دردا که یار سورمادی میس خسته حالینی
 هرگز اینشیتما دیم فرح افزا سوالینی

^۱ In this ode the termination "*ghina*" or "*gina*" is a diminutive corresponding to the Persian *cha*; "*ghinam*" and "*ginam*" arc. of course, this diminutive plus the possessive personal pronoun "*am*." See my edition of *Maham*. *Lughat*, pp. 120, 121.

^۲ *utruk* = a lie Zenker under the word *وتروک* falls into a curious error. He says L. T. (i.e. *Lughat-i-Turk*) gives *فروغ* and says consequently that *ghul* = *Glaz* or splendour.—I presume *فروغ* is merely a misreading of *دروغ*.

^۳ MS. B. adds between lines 1 and 2 the following verse:—
 چماری سوزار و اندین منفعل انکین * مین هیچ یلما دیم سبب انفعالینی
 and between 3 and 4 the following:—

عموم قوباشی بولسه مقارن ذوالغنه * یارب که کورماین قوباشیم بینگ ذوالینی

کونگلموم مرض حرارتیدین مضطرب دورور
یا خود تیلای دور اول لب میگون دلاینی
آرماندا اولدوم آه نی بولغای ایدی اگر
بیر قاتلا کورسام ایردی مبارک جمالینی
وصل اتمه الی بولمغانیدین تاپارایدیم
هر لحظه خاطویمدا اولوم اتمالینی
گر بیر بلا مرضدن ایدی زار جسمیه
جانیمغه یوز بلا ایدی تاپمای وصالینی
بس مشکل ایردی بو مرض ایچرا تیریلماکیم^۱
گر سورغالی پییارماسا ایردی خیالینی
بیرم فراقینگ ایچرا مریض و ملول دور
خوش اول که دفع قیلسه وصالینگ ملالینی

XIII.

کوزوم اوچادور قا کورا آغای اثر آندین
کونگلم اوسادور^۲ کیم آلا آغای خبر آندین
وه کیم نظویم اوتروسیدا جلوه گر آبرماس
اول کیم کوتارا آلماس ایدیم بیر نظر آندین
لعلی اوتی گلگون سرشکیم نی قیلور تیز
ظاهر اولادور قطره خون جگر آندین
بفید بلا قیلمادی طوفان سرشکیم
کیم یدر بیله کوک بولمادی زیر و زبر آندین

^۱ *an* = to be alive^۲ *usnaq* = to grow in size (croître).

بیرم که سراغ ایلاز ایدی اغزی نشانی
لعیننی سوروب^۱ بولدی سوزی مختصر آندین

XIV. [*Also in MS. B.*]^۲

مین زارغه سیندیک یفه بیر یار تاپیلماس
سین یارغه مندیک یفه بیر زار تاپیلماس
کوب زار سنگا بولدی گرفتار و لیکن
مندیک یفه بیر زار گرفتار تاپیلماس
عالمدا یدیکیت کوب تاپیلور لیک سینفندیک
بیرحم و جفاجوی و دل آزار تاپیلماس
وه وه بونی سور دور که کونگول اسراماغ ایچورا
حسن اهلی ارا سین^۳ گیبی دلدار تاپیلماس
ایلدین طمع مهر و وفا ایلاما بیرم
چون عالم ارا یار وفادار تاپیلماس

XV.

ای بیخبریم خواه اینان خواه اینانمه
کوردی جگریم خواه اینان خواه اینانمه
گرچه گذربنگ بوق منگا بالله که سیندین
یوق تو گذریم خواه اینان خواه اینانمه
و فتنه تور و اغویگ ارا جین تاپیلیب تور
ی فتنه گریم خواه اینان خواه اینانمه

^۱ *şürüp* from *şürmäg* to stain

^۲ B. adds between 2 and 3 the following verse —

یار ب منگ صالح بوکنده دورور کدیم * سرگشته بولوب مویچه تیلای یار تاپیلماس

^۳ MS A reads wrongly حسن

سین بولغالی منظورمه و مهرغه هرگز
 توشماس نظریم خواجه اینان خواجه ایفانمه
 سیندن خبریم بولغالی حقا که اوزیمدین
 یوقتور خبریم خواجه ایفان خواجه ایفانمه
 یوق سین چه کیشی سیوگولوک ایل ایچره که یوقتور
 سیندیک سیوریم خواجه ایفان خواجه ایفانمه
 بیرم کیبی یکسان کیچه دور زلف و یوزونکدین
 شام و سحریم خواجه اینان خواجه ایفانمه

XVI. [*Also in MS. B.*] ¹

یوقتورور عالم ارا عشق اهلی دیک دنام ایل
 کام تاپمای دوست بین خلق ایچرا دشمن کام ایل
 گاه بزم عیشی دوران آفتی دین فوزغالیب ²
 گاه صبح و صلی هجران ظلمتی دین شام ایل
 گاه قویوندیک ³ غم بیابانیدا سرگردان اولوب
 تاپماغان بیردم ⁴ قرار و کورماکان آرام ایل
 گاه مجنون دیک جنون افراطیدین بیخود بولوب
 خاطرینغه بیتماکان آغاز ایله انجاء ایل
 گاه کثرت وحشتی افراطیدین دیوانه وار
 خلق ارا ظاهر قیلیب هم کفر و هم اسلام ایل

¹ B. add. between verse 1 and 2 the following line —

گاه ناری غیر بیرله ناده عشرت ایچیب - دم دم خوناب حسرت 'لاکان آنه م یل

فوزعالمق = to be perturbed

ayur = گردباد, whirl-wind

² MS. A. reads wrongly هرهم

کاه وحدت باده سین تارتیب ارادت جامیدین
یوز تومان جمشیدغه جاء ایلاکان انعام ایل
عشق ایلیدین مست و بیخود لوق عجب یوققور که باز
شوق بزمیدا سپهر افداحیی اینکان جام ایل
پخته نول بیمره دیشیگا عشق اوتی سوزین دیما
کیم سو اوتغه کویگانینگنی باور ایتماس خام ایل

XVII. [Also in MS. B.]

نیچه هجران غمیدین ناله و فریاد قیلای^۱
حاصل عمرنی فریاد ایله بر باد قیلای
نیچه کوز لوحیدا تصویر ایتیبان صورتیغی
دمبدم خاطر انینگ کورماکیدین شاد قیلای
نیچه وصلینی تیلاب هجریدا خورسند بولای
نیچه امیددی بیلله جانیمه بیدان قیلای
نیچه غربت ارا بیكس لیگ اوتی بیرله کویوب
ماتمی ارکیبی وز حالیمه فریاد قیلای
نیچه جانیمغه ساغینماسلیغیدین اوت توشوبان
آنی بیدرلیغیمدین کویونوب یاد قیلای
نیچه عسکید بوزوب صبر و سلامت وطنین
نیچه اندوه و ملامت اویین آباد قیلای
نیچه زلفیعه گروار بولوب زار بولای
گیر که وزنی بولا فیدیدین آزاد قیلای
یمره یار وفای رسمعه معداد ایماس
یمدی جانیمنی جفاسی بینه معتاد قیلای

^۱ میانی MS. B. is the original. ناقص

XVIII. [*Also in MS. B.*]

از بس که مهرنگ آزیغیدین بیقرار مین
هر لحظه آه و ناله دا بی اختیار مین
مین زار بیقرار غه رحم ایت که متصل
عشقینگدا بیقرار و فراقینگدا زار مین
مسکین و خاکسار و غریب غه رحمی یوق
مسکین مین و غریب مین و خاکسار مین
بارمدا^۱ بار خاطر ایماس غیر طعنه سی
چون هرنی آینه دور مینی یوز انچه بار مین
دایم جنون و خلق ارا مجنون چه شهرتیم
رسوالیغیم نی عیب که دیوانه وار مین
قوللوقه گرچه معصیتیم بر کمال دور
اما کمال عفویدین امیدوار مین
بیرم جهاندا هیچ کیشیگا قویمان اعتبار
تاپسام حبیب حضرتیدا اعتبار مین

XIX. [*Also in MS. B.*]^۲

پری رخاينه قايتي^۳ هوا قيليب بارا سين
که تيلبه لارني عجب بی نوا قيليب بارا سين

^۱ بارمدا = در باره من in respect of myself.

^۲ MS. B adds between lines 1 and 2 the two following lines:—

فغان که اوق کيبي تاشلاب براق وصالیدگ دین
فراق ایلکیدا قدیمنی یاقلیب ارا سین
کونگول سینوققور ویوق طاقت جفالیک—
شکسته کونگولومه جانا جفا قيليب بارا سين

از سونو^۳ *new* *sat* = new

وصال دولتیدین آیریب مینیی وه کیم
 فراق محنتیغه مبتلا قیلیب بارا سین
 وفالیغ ایل ارا مین زارنی ساغینسا بولور
 چو ایتلاریفکغه مینیی آشنا قیلیب بارا سین
 صفای مجلس عشرت سنیزگ حضورونگ ایدی
 حضور مجلسینیی بی صفا قیلیب بارا سین
 مینیی بو محنت ارا نا رضا قویوب باردینگ
 ولی رقیب نی اوزدین رضا قیلیب بارا سین
 بو طور قیلماغیل ای گل وفا طریقیی ایماس
 که بلبلونگ نی اسیر بلا قیلیب بارا سین
 باریب نگارینگ و یوز سوز ایله قاپیب بیرم
 فراق حرقیدین اوتغه یاقیلیب^۱ بارا سین

XX.

دم لطف او پر جفا دورور اول سرو سرفراز
 خوشنور عفات ایلاسا کوبتیی کوب آز دین آز
 سین غیر مجلسیغه بویب و صلیدین فروغ
 مین درد محفلیدا قاپیب هجر دین گداز
 تا کی جفای هجر ایله تشریف و صلدین
 مین خاکسار نوغا مین و غیر سرفراز
 هر کسی نی لایق صحبت دورور سنگ
 نا جنس این مصاحبتیی دین قیل احتراز
 شکر خد' بیکییت سین و عقلیفگ کمالیدا
 یخسی بیله یمان ارا بولماسمو امتیاز

^۱ yaqlıp = to be burnt.

هر کج نظرغه جلوه نازينگ هزار حيف
 قيلما رقيب منزليني جلوه گاه ناز
 عاشق قه اعتقاد کيراک بيرمانی باک
 گرنی المثل حقيقت ايورر عشق يا مجاز

XXI. [Also in MS. B.]

لباسين ايتگالي اول ^۱ سرو خوش خرام قزيل
 کوزومني ايلادي قان ياش بيله تمام قزيل
 پري (خوم) بنه قانليغ کوزومدا قيلدي مقام
 که حسن اهليغه زيبا دورور مقام قزيل
 مدام عارض رنگين ليغي چاغير دين ايماس
 که هيچ يوزني بورنگ ايلاماس مدام قزيل
 اگرچه حسن ايلي دور جام دين قزيل يوزلوک
 ايورر هميشه يوزلوک عکسي برله جام قزيل
 بيليب سپهر غميم قان ياشين توکار بيرم
 شفق ايماس که ايورر هر نماز شام قزيل

XXII. [Also in MS. B.]

باد ^۲ کيم ايچتيم اول شوخ ستمگار ايلکيدين ^۳
 تا حياتيم بار دورور کيفيتيم بار ايلکيدين

¹ MS A wrongly ای for اول.

² MS. A. reads بازده

³ The following example of this idiom is given in the *Sanglākh* under the word

ايچ.

شيخ ايلکيدا کی اچادورگان آناغ آشي آنگا بيردي که آليب ايچکيل
 اول آليب ايچکاندین سونکرا نوبوردی کیم ناغ بولغان ايلکيدگ بی بوخرقگ

ایلیکمه آلیب آیاغ باردیم ایلیکیدین^۱ بیر یولی^۲
 پاتراغ^۳ ایچ دیب چون اشارت قیلدی اظهار ایلیکیدین
 شیشه یانگیغ قان توکوب ساغر کییی قاندور ایچییم
 قایلورور شیشه و ساغر نمودار ایلیکیدین
 کورمایدین ایلیکیگا هر دم ایل کوزی توشماکنی دیب
 نار دورور فانیلیغ کوزم پیوسته خونبار ایلیکیدین
 مست لا یعقل بولور ایرمیش تمام عمریدا
 بی‌دای کیم جرعه نوش ایتسا دلدار ایلیکیدین
 وه نیچوک مین عملار مست اولمایدین ای دوستلار
 کیم ایچیپ مین می‌الر اول شوخ جفاکار ایلیکیدین
 بیروم اول دور اوتی و اولتوردی بو حسرت مینی
 کیم یقه بیر جرعه نوش ایتمادیم یار ایلیکیدین

XXIII. [*Also in MS. B.*]

ای کیم همیشه درد و غمیگدین هلاک مین
 دردینگ 'یشینکالی نیلا دردناک مین
 که خنجر مرافینگ ایلا دلفگار اولوب
 که تیغ اشتیافینگ 'یلا سینه چاک مین
 گاهی فیلیب هوای وصالینک تاپیب حیات
 گاهی جیکد جفاای فراقینک هلاک مین

¹ *ilikedan barmaq* = از هوش رفتن

² *bir yoli* = ^{دفعه} straightway.

³ *patrağh* quickly, quicker & rot cf. also V lines 4 and 5 & k as become i ki in contraction. cf., see next edition of *Manzumi* L. 1. 2. 24

گه قهر ايله گداخته پاک عشق ميس
 گه لطف ايله نواخته عشق پاک ميس
 بېرم نى قيل بيله اگا جانيم فدا ديمای
 يوز تيل بيله چو قايل روحي مداک ميس

XXIV. [*Also in MS. B.*]

اول شوخ دردی باعثی فيلدينک کردندي
 کويدوردونک ای سپهر ميس دردمندي
 تن مجمریدا خسته کونکول پاره پاره بس
 دفع کنند اوچون نیتای اوزة سپندي
 اول قد که حسن گلشنیدا بولدي سرورار
 لطف ايچرا پست ايلادي سرو بلندبي
 کورکاج خضر زلال حیاتيس قيلور نثار
 گاه تبسم اول شکر^۱ نوش خندي
 بېرم کمال مشرب ايرور ترک سونه قيل
 تاپسانک حريف بېر بيچه يار لوندني^۲

XXV. [*Also in MS. B.*]

قيلماغيل ای شوخ سرکش مونچه بی برواييلع
 بېر مفينک رايم بيله نول تا بکی^۳ خود راياليع
 غم توني قان ييغلاريم^۴ دينک محفتين کونگلوم بيلور
 کرچه کوزومگا کوروماس مونچه خون پالاييلع

Thus in both MSS but *شکرين* would be a better reading.

^۲ This line neither scans, rhymes nor gives sense^۱

Persian "ā be key" Cf. line 6 *tā key*

^۴ *red. yuzummas* = to weep tears of blood

بیتمگی هرگز تکلّمدا لب جان بخشینغه
 هر نیچه قیلسا مسیم الفاضی روح افزایلیغ
 یوز بیلّه زلفی هواسیدیک فرح بخش اولماغای
 نیچه کیم فیلغای نسیم صبح عنبرسایلیغ
 تا که توغدی اختر دولت سعادت برجیدین
 فیلمادی بیر کوب اول آیدیک جهان آرایلیغ
 چون تاپیلماس بیر گل بیخار عالم باغیدا
 باغبانلار تا کی اینکای لار چمن پیرایلیغ
 دیماگیل بیرم که بی پروا دور اول سلطان حسن
 پادشه دور فی عجب گر فیلسه بی پروایلیغ

XXVI. [Also in MS. B.]

نیدیپ ای نازین منفدین ملاینگ بار بیلماس مین
 نیدین یا رب یتیب تور کونگلونگا آزار بیلماس مین
 ملاینگ ظاهر و بیلمای سبب جان یتی آغزیمه
 بیجوک جان ایلتاین گر فیلماسانک اظهار بیلماس مین
 کیریب دشمن سوزیگا دوست بیلمای سین مینی لیکن
 خدا حاضر دورور مین سیندین 'وزگا یار بیلماس مین
 فی فیلدیم فی خطا واقع بولوبتور وه فی سوز دیب مین
 که سوز قاتماس منگا اول لعل شکر بار بیلماس مین
 هوس قیلدیم انی توش کوزماک اما توشدا کورگای مین
 چو هرگز نوشد' تم سختیم دوزین بیدار بیلماس مین

نی تانک ^۱ گر غیر بیرله همدم اولسه اول گل رعفا
جهان باغی ارا چون بیر گل بیخار بیلماس مین
بو قاتلا ^۲ بیر پری نینگ عشقیدین کوب زار سین بیرم
سینی هرگز بیر او عشقیدا مونداق زار بیلماس مین

XXVII. [*Also in MS. B.*]

خوش اولکیم سرو نازیم رحم قیلغای بی نوالارغه
نیچوک کیم پادشه لار مرحمت ایلار گدالارغه
اگر اول شاه خوبان لطف ایله بولسه خریداریم
گدایی مین که استغنا ساتار مین پادشالارغه
لطافت لیغ بیگیّت لار عمر ینگلیغ بیونا دور لار
منینگ جانیم دور اولکیم اوخشا مایدور بیوفالارغه
دمی کیم نازایله ایکی لبی وصفی ادا فیلغای
مسیحا بولسه هم جان بیرگی اول نازک ادالارغه
بلالار دور منگا اول کوز بیلله زلف و قد و کاکل
بلایغ کوی ایدی کیم اوچرادیم مونداغ بلالارغه
یوزین کورساتتی و کونگوم آلیب یا شور دی ^۳ رخسارین
که موندین سونک کونگولنی بیرماگی مین دلربا لارغه
گدای بی نوا دور بیرم و یولونگدا خاک اولغان
طریق مهر ایله کامی گدر قیل بی نوالارغه

¹ *ne tung* = what wonder -

² *ou qatla* = at this time

³ *yashurdi* = پنهان کردن to hide

XXVIII. [*Also in MS. B.*]

یار سیز جانیمنی آغان محنت هجران ایمیش
 محنت هجران دیمانگلار کیم بلای جان ایمیش
 خنجرینگ شوفی یوزونگ مهری و لعلینگ هجریدن
 کوکراکیم چاک و یوزاک یوز پاره باغریم قان ایمیش
 کام لعلینگدین وصال ایامیدا دشوار ایدی
 یوسفه جان بیرماک فرافینگ شامیدا آسان ایمیش
 نی بلا دور کیم خلاصیم یوق زمانی هجریدین
 فسمتیم گویا ازل دین محنت هجران ایمیش
 بی سرو سامان تیبان بیرم نی ای ناصح انگ
 پند بیرما کیمگا پروای سرو سامان ایمیش^۱

XXIX.

ای جفاجو غیر بیرله آشنا لایق قیلماغیل
 آشنا بولغان یار انلاردین جدالایق قیلماغیل
 آشفالایغ یخشی دور لیکن یماندور ایل تیلی
 تیلکا توشکان خلق بیرله آشفالایق قیلماغیل
 بیوفالایغ گرچه حسن اهلایغه رسمی دور قدیم
 سین اولارغه اوخشاماس سین بیوفالایق قیلماغیل
 بی 'د' لایق دور وفا ترک ایلاماک حسن اهلایغه
 بیوفا لایق ترکیسن ایلا بی 'د' لایق قیلماغیل
 بیرما جون 'عبارینگ دو قدرور یار آلیدا
 کورسانیب 'نگا اونگی خودنمالایق قیلماغیل

^۱ This line is unsatisfactory in the MS. given.

XXX.

فغان که یار منگا یار بولمادی هرگز
 انیس خاطر افگار بولمادی هرگز
 کیچیک یاشیدا گرفتارلار غمین نی بیلور
 که هیچ غم غه گرفتار بولمادی هرگز
 نی عیب فارغ اگر بولسه زارلار غمیدین
 بیر او فراقیدا چون زار بولمادی هرگز
 منگا مخالفت اظهاری قیلما کیم میندین
 بجز موافقت اظهار بولمادی هرگز
 نی عمر دور بو که بیرم جفا چیکیب عمری
 عنایتیغنه سزاوار بولمادی هرگز

XXXI.

نگارا بیر یولی مین زاردین بیزارلیق قیلما
 مین مین محروم ایتیب اغیار بیرله یارلیق قیلما
 کونگول بیردیم سنکا دلدار دیب تئگم اوجون ای گل
 مینینگ کونگولوم آلیب اغیار غه دلدار لبق قیلما
 قدیمی قول لارینگ بی ره لیغیدین نیچه کیم بولمیش
 مبارک خاطرینگ آزارلیق بیزارلیق قیلما
 مین اول گل عشقیدین قانلار یوتوب رازیمنی فاش ایتما
 سین ای کوز دمبدم افشا اوجون خونبارلیق قیلما
 رقیبا خاطریم آزده دور هجران خراشیدین
 درشت ایتیب مین اغریتما ناهموارلیق قیلما
 تیلاب دلداری زاری قیلور سین میغدیگ ای بیرم
 بوزوغدور خاطریم تیغم اوجون بوزارلیق قیلما

XXXII. [Also in MS. B.]

سروی که لطف باغیدا نازک نهالی بار
 نازک نهالی نینگ نی بلا اعتدالی بار
 فدی بیلہ بیلینی تخیل قیلور کونگول
 نازک خیالی بار و نی نازک خیالی بار
 گل نینگ که یوز تجملی بار حسن باغیدا
 اول گلنی کورگالی یوزدین انفعالی بار
 دیدیم که بیژگا باقماغی نینگ احتمالی یوق
 بافیوب تبسم ایلاهی کیم احتمالی بار
 بیوم که خورده بدن لیخ ارا موشگاف ایور
 اغزی بیلہ بیلی سوزیدا قیل و قالی بار

XXXIII.

جان تایتی اعتدال قدینگ دیک نهالدین
 یا رب تجاوز ایلاماسون اعتدالدین
 اول بیل تخیلیدا خیالی بولوب کونگول
 آنیذگ خیالی جیقماهی هرگز خیالدین
 هر کیم که بعد و قرب حجابینی قیلدی رفیع
 غمکین و شاد بولماهی عجز و وصالدین
 قیلسانگ جمال شاهد غیبی کوزارگا جهد
 جهد 'ینة مفقطع بولاکور جاء و مالدین
 بیوم حبیب فیلمادی حالینکغه التفات
 نوعی موهیم حال بمنو'غ نو حالدین

XXXIV. [Also in MS. B.]

یاشیل لباس ارا اول سرو گلعدارنی کور
 کونگول آچیلغو دیک اول دلکشتا بهارنی کور
 لباسین ایتی یاشیل سرو لاله رخساریم
 بهار موسمیدا طرفه لاله زارنی کور
 گل اوزرا سنبل سیراب کورماگان بولسانگ
 یوزیدا تیر ایچیدا زلف مشکبارنی دور
 گهی قرار تاپار بیقرار عشق ولی
 قرار تاپمادی هرگز بویقـرار نی کور
 اگرچه زار و گرفتار کوتـورور بیـرم
 عجب بلاغه گرفتار دور بوزارنی کور

XXXV. [Also in MS. B.]

هر سوز که غرض گو دیسه ای یار ایفانمه
 ارباب غرض سوزیگا زهار ایفانمه
 گر ایتسا ظاهر قیلادور عشقی ایلگا
 ناله کیشیگا فیلمادیم اظهار ایفانمه
 هر دم سفا یوز سوز مین محروم دین ایتیپ
 هر سودا انیغک یوز غرضی نار ایفانمه
 ناله که اغیار سوزی نارچه غرض دور
 میندین سفا بیز سوز دیسا اغیار 'یفانمه
 هر نیچه جفا کورسد وفا ترکی قیلور مو
 دیرم که بیلور اوزنی وفادار ایفانمه

XXXVI. [*Also in MS. B.*]

ای سر و شمع مجلس اغیار بولماغیل
 وی گل رفیق هر خس و هر خار بولماغیل
 اغیار بیرله همدم اولوب جانیم اورتادینگ
 تفکری اوچون که همدم اغیار بولماغیل
 مین خود غمیفگدا زار بولوب مین خدای اوچون
 سین بیر سری بونوع دل آزار بولماغیل
 یوقتور پری رخی که انینگ زاری بولماغی
 سین هم منگا نظر قیل و بیزار بولماغیل
 بیرم چو بیلدینگ ایمدی گرفتارلیق غمیس
 موندین باری کیسغه گرفتار بولماغیل

XXXVII. [*Also in MS. B.*]

تا لباسینگ غیر قانی بیرله گلگون ایلادینگ
 قان توکاردین کوزلاریمنی غرقه خون ایلادینگ
 کیگالی سیمین تنینگ اوزرا قیزیل تون ای قویاش
 کوز بیاضین قان یاشیم بیرله شفگگون ایلادینگ
 آتشدی گلگونه لیک تون بیرله کلگونوگ مینیب
 اوت یالین دیک ییلدورروب شورومنی افزون ایلادینگ
 کورساتیب یوز جان بیله کونگلوگا قوبدونگ داغ عشق
 اوتاردینگ کونگلومنی و جانیمنی منون ایلادینگ
 بیرما زلفی ییلانی غه فسوندین نی اسیغ
 چون که مهلک راغ بولور هر نیچه افسون ¹ ایلادینگ

XXXVIII. [*Also in MS. B.*]

جان شیروین آن لعل نکتہ دانینگ صدقہ سی
 وہ نی بیر جان بلکه یوز جان بولسہ آنینگ صدقہ سی
 سین داغی بیر نوش لب عشقیدا میندیک زار سین
 زار کونگلومگا ترحم ایلا جانینگ صدقہ سی
 دیدینگ اویرولما باشیمغہ کیم روان مین تیلبنہ کا
 سین روان بول مین بولای سرو روانینگ صدقہ سی
 ہم خضر سویی لب جان بخشینگ بولسون فدا
 ہم مسیح الفاظ جان بخشی بیانینگ صدقہ سی
 بیرم اولما تلخ کام ار جان شیرین بولماسا
 جان شیرینینگ بت شیرین زبانینگ صدقہ سی

XXXIX. [*Also in MS. B.*]

ای کونگول مژدہ کیم اول سرو خرامان کیلادور
 یانگی باشدین تن افسردم ارا جان کیلادور
 ینہ کوزوم اوچادور شادلیغ اشکینی توکوب
 مگر اول مردمک دیدہ گریان کیلادور
 سالادور کونگلوم و تیترا تمغہ ^۱ توشمیش تن زار
 ظاہرا دم بدم اول فتنہ دوران کیلادور
 ینہ تن شہریدا آیین عجب دور کہ بو کون
 اول کہ بار ایردی کونگول ملکیدا سلطان کیلادور
 کرچہ کوب درد چیکیب اولگالی یتیم غمیدین
 شکر لله کہ باری دردیمنہ درمان کیلادور

^۱ * *travailing* to shake لوزیدن The form is causative لوزایدن, but the meaning is here intransitive.

سینه خلوتگهینسی خالی اتینگ جان و کونگول
 که بو منورلغه بوکون اوزگچه مهمان کیلادور
 کوزلاریم هر نفسی تیلمورادور^۱ یولغه باقیب
 قا خبر کیلدی کیم اول خسرو خویان کیلادور
 لیک طالع یوقیدین هر نیچه کیم پیک صبا
 یوگوروب^۲ مزده ییویب چین دیسا یالغان کیلادور
 بیرما سالما کونگول هجر پریشان ایغیدین
 کیل ده جمعیت دلهای پریشان کیلادور

XL. [Also in MS. B.]

قاشینکغه توشکالی امی سرو گلندار ساجینگ
 مینی ییل ایسکانی دیک^۳ قیلدی بیقرار ساجینگ
 فراق یار تومی بولدی صبح روشن وصل
 تارادا^۴ توشکالی یوزینگ تارتار ساجینگ
 آچیلسا نافه یوکی مشک ایسی تاغیلغاندیگ^۵
 معطر ایلادی عالمی مستکبار ساجینگ
 می ایچرا آب حیات ایلادی نهان اغزیگ
 گل اوززا سنبل تر فیلادی^۶ آشکار ساجینگ
 اسیر عشقینگ ایماس ازلوکی بیلر
 سالیب تور آنی بوسوداغه امی نگار ساجینگ

¹ *tilmāmaq* = آیمیز "دستار کشیدن بشوق داس" of his arrival

² *yugurmaq* = to hasten towards.

³ like a blowing wind, from *esmek* to blow (trans.)

⁴ *taramaq* = شانه زدن *taramaq* to comb the hair at the time of combing the hair.

⁵ *taghūmaq* = پراشاندن to diffuse a scent

⁶ *taq qilmak* = تر کردن to make fresh or moist

XLI. [*Also in MS. B.*]

منتظر وصال ایـدیـم بیـدل و بیقرار هم
 رحم که ایـمـدی قالمادی طاقت انتظار هم
 بیهـر ایـمـاس وایـکی ایـمـاس محنت هجـرو بار دل
 محنتیمه حساب یوق در دیمه یوق شمار هم
 هر کونگولی که بار ایـدی محنت و غم غه یار ایـدی
 یوز الم اختیار ایـدی قالمـدی اختیار هم
 روحنی بلبلونک قیلور جان نی داغی قولونک قیلور
 چهره گل گلونک قیلور طره تارتار هم
 هر کیشی عشقباز دور خاک ره نیاز دور
 عشق ایله سرفرار دور بیـرم خاکسار هم

XLII. [*Also in MS. B.*]

هرگز مینـی ترحم ایـلا یاد قیلـمادیـنگ
 محزون کونگولنی قایغودین^۱ آزاد قیلـمادیـنگ
 درد اهلـی دیک ملاحظه خاطریم قیلـیب
 کونگولومنی بیر عنایت ایله شاد قیلـمادیـنگ
 آچیلـمادی یوزونگ گلی دین غنچه دیک کونگول
 کیم هجر صرصری بیلـه برباد قیلـمادیـنگ
 کورساتمادی رسوم محنت فتاده
 کیم جور و ظلم بیـوله بر افتاد قیلـمادیـنگ
 عالمدا لفظ بی سندی هیچ قالمادی
 کیم عشق ایلیغـه انی اسناد قیلـمادیـنگ

هر لحظه يوز عمارت خاطر قيليب خراب
هرگز بنای مرحمت آباد قيلمادينگ
بس قيل يوق ايرسه تانکلا^۱ که انصاف وقتی دور
فریاد ایلگامیین که نی بیداد قيلمادينگ
بیرم نی سوز دورور که سینیی یاد قيلماغای
گر یاد ایلدینگ آنی و فریاد قيلمادينگ

XLIII. [*Also in MS. B.*]

ایلاب شعار شیوه بیداد کوزلارینگ
عالمی قتل ایلادی جلان کوزلارینگ
اسلام کشوریدا بر افتاد ایلادی
آیین عدل و قاعده داد کوزلارینگ
یتیمس ایدی بورونگی بلسی که غمزه دین
سب ایلادی طریقه بیداد کوزلارینگ
اهل حضور خاطرینی صید قیلدیلا
صید کیغ طریقه ایداستاد کوزلارینگ
بولدی یقین ظهور قیامت که بولدی لار
ایکی غزال ایکاج ایکی صید کوزلارینگ
خوش اول زمان که بیر نظر مرحمت بیل
فیلغان کونگولنی قایغودین آزاد کوزلارینگ
چون ترک ایلادی نظر لطف عادتین
بیرمغی قیلدی غم بیل معناد کوزلارینگ

XLIV. [*Also in MS. B.*]

اول سرود که سید اهل قبول دور
 گلدیک یوزی نشانی آل رسول دور
 هم عارضی گل چمن آرای مرتضی
 هم قامتی نهال ریاض بتول دور
 باشینگنی بیر دیسه قیلایین جان بیلہ قبول
 اهل قبول هرني بویورسه قبول دور
 مهری کمال فضل الهی دورور ولی
 اول فضل قایدا قابل هر بوالفضول دور
 بیرم که غیر بزم وصالیدا شاد ایماس
 هرگز وصال بزمیدا ایرماس ملول دور

XLV. [*Also in MS. B.*]

نیچه ای گل وصالینگ بزمیدین محروم بولغای مین
 تیلار مین تفکری دین کیم بیر یولی معدوم بولغای مین
 گلستان جالینگ بیرله ایل مسروره تاکی
 مین محزون ملامت کنجیدا مغموم بولغای مین
 مین ایودیم محروم و اغیار محروم ایردیلار جانا
 بولوب اغیار محروم مین نیدیب محروم بولغای مین
 وفاغه آت چیقاردیم کوب جفا تارتیب زهی دولت
 که اهل عشق ارا بو اسمغه موسوم بولغای مین
 بسی غملار کوروب جانلار چیکیب مجهول مین بیوم
 مگر جان تابشوروب یار الیدا معلوم بولغای مین

XLVI. [*Also in MS. B.*]

فغانیمدین فولاغ اغریب مو دور آرام جانیمغه
یوق ایرسه نی اوچون با رب فولاق سالماس فغانیمغه
فولاغی اغریغان تشویشدین آزرده دور جانیم
بیرد صحت الهی رحم قیل آزرده جانیمغه
بیر اوکیم آشکارا ناله لار فیلسام اول فولاق سالماس
نی تورلوک یا رب اولعای مطلق درد نهانیمغه
یقین بیلگندا غافل بولماسینی زار نالم دین
قولاغی اغریغی کیلماس ایدی هرگز گمانیمغه
ایسیتماسدین بورون وه نی اوچون گر بولمادیم یا رب
ایشیتگونجه فولاق اغریغینی سرو روانیمغه
کونکولدین دیم کونکولگا بولدورور دیرلار غلط ایرمتن
ده مهریم هیچ قایدیر ایتمدی نامهربانیمغه
ایتمنی یار بیلمای عیبدین ایسنار نشان بیرم^۱
نه نام و نی نسان رحمت منیغ نام و سانیمعه

XLVII. [*In MS B only*]

نارینگ اولسون پادشاه ذوالجلال
بیر حاه حالینگ بی زوال
حضرت مرت کمال لطیفدین
ناماسون عرو کمالینگ نقتال
کورماسون هرگر کمال عز و جاه
دست کم حصن جانیغ دور خیال

ای خوش اولکیم هجر دشتین طی قیلیب
 بزم وصلینگ برله قاپسام اتصال
 گه لببیزگ روح الهی دین هر نفس
 اسماع ایتسام کلام بر کمال
 گه خطینگ خضری بیله همدن بولوب
 حضر قاپقاندیک قاپیب عین وصال
 گاه بزمینکدا قیلیب خوشحال لیغ
 ایلاسام هر لحظه یوز میزگ ذوق و حال
 گاه اولتورسام جمالینگنه نافیب
 عین استعراق بیـرله گفـگـولال
 ایکی آی مدینگ مـرایـین کورگالی
 کورمادیم بیرام قدینگ دیک بیر هلال

QIT·AS.

XLVIII.

ای شه تختگاه جاه و جلال
 وی مه آسمان عر و علا
 دل صافی بیله سبزه کرم
 کف کامی بیله سحاب سخا
 هم خطینگ سبزه سید حسنه نوش
 هم لببیزگ نوشی ایجره عین شفا
 گل نورونکدا دورور نسیم حیات
 می لعلینکدا دورور تن بقا

هو اولوک کیم مسیح لب لاریدین
تاپتی جان دیب کلام روح افزا

XLIX.

جان تاپار یوز مسیح لعلینگ دین
لب لعلینگ کجا مسیح کجا
ای لیلینگ کامبخش زمره عشق
وی یوزنگ قبلگاه اهل وفا
نیچه کونگول ملازمت کمینی
قیله دور بیرم کمینه ادا
قوش که بولدی کمال مسندیدا
جلوه گر نیر جهان آرا
عزم قللق قیلیب ایدیم پنهان
بولدی ناگه حرارتی پیدا

L.

مسلمان و هندوغه بار دور مدام
ایشیکیفکدا جاکیر اوچون باغونینگ
برلوب بارچه هندوغه خوشحال لیغ
مسلمان لار ایچره توشوب قیغونینگ
مسلمانغه هندونئی تزویج ایتیپ
مسلمان ییغینگ یوقتورورور هندونینگ

RUBĀ'YĀT.

LI.

بیرم غه بسی غویب لبق کار ایتی
 غربت آنی خوار و زار و بیمار ایتی
 یا رب که بلا لارغه گرفتار اولسون
 هرکیم آنی غملارغه گرفتار ایتی

LII.

کوز روشنی یار دلستانیم بارادور
 جان گلشنیدین سرو روانیم بارادور
 بو خسته اگر قالدی آنینک قولموغیدین
 سین قالماغیل ای کونگول که جانیم بارادور

LIII.

بزمینگ ارا یوز سروروم بار ایدی
 رخسارینک ایله کوزومدا نوروم بار ایدی
 عالم غمیدین حاصل ایدی غیبت محض
 حاصل که وصالینگدا حضوروم بار ایدی

LIV.

بزمینگ که نگارخانه چین اولغای
 آندا طرب و نشاط آیین اولغای
 مجلس بیگی و غیرغه یوز بسط و نشاط
 نی وجه ایله میر بسط غمگین اولغای

LV.

تا بیلگالی قوللوغونگدا اقبالیمنی
هیچ کیم سفکا عرض ایتمادی حالیمنی
لطف و کرمینک بونوع کم بولماس ایدی
گر بیلسانگ ایدی بواجبی حالیمنی

LVI.

چویندۀ عیس و ابساطینگ دورمین
خواهان فراغت و نساطینگ دورمین
سین مختلط اولمادینگ یوق ایرسه مین زار
ناله که خراب اخذلاطینگ دورمین

LVII.

دی دبن غمیدین دمی پریشان دورمین
دی فقر هجومیدین هراسان دورمین
نتخانه و مسجد مذک یکسان کورونور
گویا که دی کامر دی مسلمان دورمین

LVIII.

سین - ارغایی نم ادماس دور می تازه نهال
دور دلم و خاطر د غم و جان زلال
بو حال بیلک بولماس ایدمید وصال
- رب که می - و عای ایدی مین خسته غه حال

LIX.

اول میفـی خدمتـیـفـکـا محرم قیلـدیـنـگ
 بز میفـک ارا همـزبان و همـدم قیلـدیـنـگ
 آخرینـه التفات بی کم قیلـدیـنـگ
 رسوای تمام اهل عالم قیلـدیـنـگ

LX.

تا چند غمیـفـکـدا اضطراب ایتـکـای مین
 هجر اوتیدـا باغـریـمنی کباب ایتـکـای مین
 خطیـنـکـنی نوروب چو قالمادی عوش مفا
 معلوم که نی نوع حواب ایتـکـای مین

LXI.

هم خطبه ربانیـنـگ معین بولسون
 هم سکه آتینـگ بیلـه مزین بولسون
 تا ظلمت و نور بولعوسی جلدـه جهان
 خورشید حمایـنـیـنـگ بیلـه روشن بولسون

LXII.¹

شاهـا سـنـگ داز حی بدیـچـون — بولسون
 امریـنـگـه مطبـع دوز گودون — بولسون

فرخنده ههای اوج عزت سین سین
آتینگ کیپی دولتینگ همایون بولسون

LXIII.

هجرینگ نی خیال قیلماق مشکل
سیفدین طلب وصال قیلماق مشکل
حالیمنی سفا عرض قیلای دیدور مین
اما سفا عرض حال قیلماق مشکل

SINGLE VERSES.

LXIV.

ای پرو برو بقد زلف پریشانینگ بولای
ای سہی قد صدقہ سرو خرامانینگ بولای

ای کہ سرو بوستان اعتدالیم سین مینینگ
ناز بیرلہ پرورش تابقان نہالیم سین مینینگ

ای پری پیکر کہ عمر جاودانیدم سین مینینگ
تا تیریک مین سیندن آیریلماں کہ جانیم سین مینینگ

عیش و عشرت بیرلہ نا دور قیامت بولغامین
تا قیامت ای سہی فامت بولغاسین

تاج سیاه ایماس دور اول دلستان باشید
سالمیش همای سایه سروروان باشید

ساربخ نقاب و قزیل تاج بیـرله اول قد زیبا
کورونور ایلـه که سرو اوزرا غنچه گل رعنا

این ابیات را بعد از فتح در حاشیه فتح نامه قندهار در بدیهه گفته و نوشته بودند *

باز فتح غریب روی نمود	که دل دوستان ازان بکشد
شکر لاله که باز شادانیم	بر رخ یار و دوست خندانیم
دوستانرا بکام دل دیدیم	میوه باغ فتح را چیدیم
روز نوروز و بیرم است امروز	دل احباب بیغم است امروز
شاد بادا همیشه خاطر یار	غم مبادا فصیب یار و دیار
همه اسباب عیش آملد است	دل بفکر وصال افتاد است
که جمال حبیب کی بینم	گلی از باغ وصل کی چینم
گوش خرم شود ز گفتارت	دیده روشن شود ز دیدارت
در حریم حضور شاد بهم	بنشینیم خرم و بیغم
بعد ازان فکر کار سند کنم	عزم تسخیر ملک هند کنم
فکر تدبیر کار و بار شود	سیر کشمیر و آن دیار شود
هر در بسته کشاده شود	هر چه خواهم ازان زیاده شود
هر چه خواهیم از زمان و زمین	و آنچه خواهیم از مکان و مکن
یا الهی به ما میسر کن	جمله آفاق را مسخر کن

زد شعله بدل آتش پنهانی من	ز اندازه گذشت محنت جانی من
معدوم اگر سخن پریشان گویم	معلوم شود مگر پریشانی من

تمت برسم کتابخانه نواب نامدار عالم مدار خورشید اشتیاق خان خانان
 میرزا خان بهادر سپهسالار ابن نواب مرحوم مغفور خان خانان محمد بیوم
 خان بهادر شرف اتمام یافت در پرگنه جالند پور قاریخ هفتم شهر
 شوال سنه ۱۰۱۴ کتبه کمترین غلامان باخلاص بهبود کاتب غفر دود
 و ستر عیوبه *

خدا دایم ازان دل با رضا باد   که کاذب را کند با فاتحه یاد

The principal words mentioned in the foot-notes are the following :—

WORD.	NUMBER OF GHAZAL.		
<i>Yigit</i> .	..	..	II
<i>Ushatmaq</i> ..	..	..	III
<i>Qutgharmaq</i> ..	..	..	III
<i>Ävirilmek or üyürülmek</i> ..	..	..	VII
<i>Surmaq</i> ..	..	..	XIII
<i>Quzghalmaq</i> ..	..	..	XVI
<i>Qan yighlamaq</i> ..	..	..	XXV
<i>Söz qatmaq</i> ..	..	..	XXVI
<i>Yashurmaq</i> ..	..	..	XXVII
<i>Titratmaq</i> ..	..	..	XXXIX
<i>Tilmurmaq</i> ..	..	..	XXXIX
<i>Yugurmaq</i> ..	..	..	XXXIX
<i>Taramaq</i> ..	..	..	XL
<i>Taghilmaq</i> .	..		XL
<i>Tankla</i> ..	.	..	XLII

to me a bundle of manuscript fragments containing portion of an Anthology of Persian and Turki poetry, dated A.H. 961.¹ Only about 100 pages remained, but among them I found to my great delight nearly all the Turki ghazals of Bayram Khân which were included in Mr. De's MS.² In the case of this copy also it was obvious that the scribe was ignorant of Turki: on the other hand he seems to have had a more accurate original to go upon, and consequently MS. B (as I have called this second copy) in many cases throws light on what was left obscure by MS. A (the name I have given to Mr. De's copy). It is clear that MS. B is taken from a different original, from the fact that it gives additional verses to many ghazals and adds one entire ghazal not included in MS. A. When I first prepared this edition I gave in the foot-notes all the incorrect readings of the two MSS., but in view of the gross ignorance of the Turki language displayed by most of these errors, I came to the conclusion that no useful purpose could be served by such notes: and I have only indicated my amendments of the original in cases where such changes admitted of doubt. Occasionally, where I have had some trouble in arriving at a reading, I have explained the meaning in the notes, chiefly for the sake of adding to the still all too meagre resources of Turki lexicography.

E. DENISON ROSS.

Calcutta, August 1910.

---

¹ Bayram Khân perished by the hand of an assassin in A.H. 968.

² It also contains a portion of the Persian *Divân*. The collection contains no other Turki verses.

INTRODUCTION.

In offering to scholars an edition of the *Divân* or poetical works of Bayram Khân, Khân-Khânân, very little need be said regarding the life of the author. He was one of the most brilliant stars in that constellation of distinguished men which illumined the courts of Humâyûn and Akbar, and his name is writ large on the pages of Indian History dealing with the first half of the sixteenth century.

That Bayram Khân included among his talents a poetic gift of no mean order is a fact familiar to all who have studied his life, but by some curious chance nothing hitherto has been found in support of this claim beyond a few scattered quotations.¹ Some years ago, however, Mr. Harinath De had the good fortune to discover a complete copy of Bayram Khân's *Divân* which had been written, as the colophon tells us, for Bayram's son Abdur Rahîm in A.H. 1014. Mr. De, knowing my interest in the Turki language, very kindly handed this copy over to me, and I at once set to work at its transcription. The *Divân* is really two *Divâns*, one being in Persian and the other in Turki (or Chaghatai), the mother-tongue of the Moghul Emperors of Delhi. As far as the Persian *Divân* was concerned no difficulty was experienced as it is on the whole fairly accurate. But it was quite otherwise with the Turki portion: for this was obviously written by a scribe totally ignorant of the language he was copying: and so distorted were many of the lines that for a long time I abandoned my task as hopeless. By good fortune, however, a few months ago, I had presented

---

¹ Abul-Fazl quotes for example the opening verse only of an Ode which Bayram wrote on Akbar's *Qabaq*-shooting (Akbar Namah text, p. 336; Beveridge's Trans., I, pp. 613, 614.) In the present edition the whole Ode will be found. Badauni also quotes a few examples of Bayram's poetry, reference to which will be found in the text.

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No 1241

— — — — —

THE PERSIAN AND TURKI DÎVÂNS OF BAYRAM KHÂN, KHÂN-KHÂNÂN

LITTED BY

E DENISON ROSS

~ ~ ~ ~ ~

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc 2, 4 @ /10/ each	...	Rs. 1	4
Advaitachintā Kausubha, Fasc 1-3 @ /10/ each	...	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ /10/ each	...	5	0
Atarvya Brāhmaṇa, Vol. 1, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol III, Fasc 1-5, Vol IV, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	14	6
Ātaraṇyabrāhmaṇa	...	2	0
*Aṅga Bhāṣya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	...	2	8
Ashtadhyāyī of Śaṅkara (English), Fasc. 1 @ 1/-	...	1	0
Āstādhyaikī Prajñāpāramitā Fasc 1-5 @ /10/ each	...	3	12
*Ābhaya Upaniṣad, Fasc 4-5 @ /10/ each	...	1	4
Ātmabodhātīkā Fasc I	...	0	10
Aṅgavastya, Fasc 1-5 @ /10/ each	...	8	2
Avadāna Kālpātā, (Sansk and Tibetan) Vol I, Fasc. 1-7. Vol II, Fasc 1-8 @ 1/ each	...	12	0
Bālaṃ Bhakti, Vol I, Fasc 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc 1-3; Vol II, Fasc 1-3 @ /10/ each	...	3	12
*Bhāmati, Fasc 4-8 @ /10/ each	...	3	2
Bhāṭṭa Dīpikā, Vol I Fasc 1-6, Vol. II, Fasc 1, @ /10/ each	...	4	6
Bauddhastotrāsaṅgraha	...	2	0
Brahma Sūtra, Fasc 1 @ /10/ each	...	0	10
Bṛhaddevatā Fasc 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Bṛhadharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each	...	3	12
*Bodhicaryāvatāra of Candidera, Fasc 1-5 @ /10/ each	...	3	2
On Continuation Chintā, Fasc 1-2 ..	...	1	4
Qatādūṣaṇī Fasc 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2/ each	...	3	0
Qatāpātha Bṛāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7; Vol II, Fasc 1-5 Vol III Fasc 1-7; Vol V Fasc 1-4 @ /10/ each	...	14	6
Ditto Vol VI Fasc 1-3; Vol VII, Fasc 1-3 @ 1/4/ each	...	3	2
Ditto Vol VII, Fasc 1-3 @ /10/	...	1	14
Qatasaṃhārika-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-13 @ /10/ each	...	3	2
*Caturvarga Chintāmanī, Vol II Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc 1-18, Part II, Fasc 1-10; Vol IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	36	14
Ditto Vol IV, Fasc 7-8, @ 1/4/ each	...	1	4
Ditto Vol IV, Fasc 8-9 @ /10/	...	1	4
Qlokavartika, (English), Fasc 1-7 @ 1/4/ each	...	3	12
*Qranta Sūtra of Āpastamba, Fasc 12-17 @ /10/ each	...	3	12
Ditto Qāṅkhāyana, Vol I, Fasc 1-7; Vol II, Fasc 1-4, Vol III Fasc 1-4, Vol 4, Fasc 1 @ /10/ each	...	10	0
Qī Bhāṣyam Fasc 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Dāna Kriyā Kaṇḍī, Fasc 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Gadadhara Paddhati Kalasāra, Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Ditto Āgamasāra, Vol II, Fasc 1-4	...	3	2
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol I, @ /10/ each	...	3	2
Ditto Vol II, Fasc 1-2 @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	...	2	0
Ditto Gṛhya Saṅgraha	...	0	10
Haralata	...	1	14
Karmapradīp Fasc 1	...	1	4
Kālī Vīveka Fasc 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Kātantra, Fasc 1-6 @ /12/ each	...	4	8
Kātha Śarit Sāgara, (English) Fasc 1-14 @ 1/4/ each	...	17	8
*Kūma Purāṇa Fasc 3-9 @ /10/ each	...	4	6
Lalita-Vistara, (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	...	3	0
Madana Pārijāta, Fasc 1-11 @ /10/ each	...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol I, Fasc. 1-9; Vol II, Fasc 1-12, Vol III, Fasc 1-10 @ /10/ each	...	19	6
Manutika Saṅgraha, Fasc 1-3 @ /10/ each	...	1	14

BIBLIOTHECA INDICA:
COLLECTION OF [^]ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No. 1241.

THE PERSIAN AND TURKI DÎVÂNS
OF
BAYRAM KHÂN, KHÂN-KHÂNÂN

EDITED BY
E. DENISON ROSS

CALCUTTA

PRINTED AT THE LAPRIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1910.

